Reg. No. M. 1725.

செந்தமிழ்ச்செல்வி

திங்கள் வெளியீடு

சிலம்பு ௪	துரோதன தைமீ	பால் ௧

உள்ளுறை

The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevelly, Ltd.

ஆண்டுக் கையொப்பம் ரூ 3. தனிப்பால் அணா 6

கையொப்ப விளம்பரம்

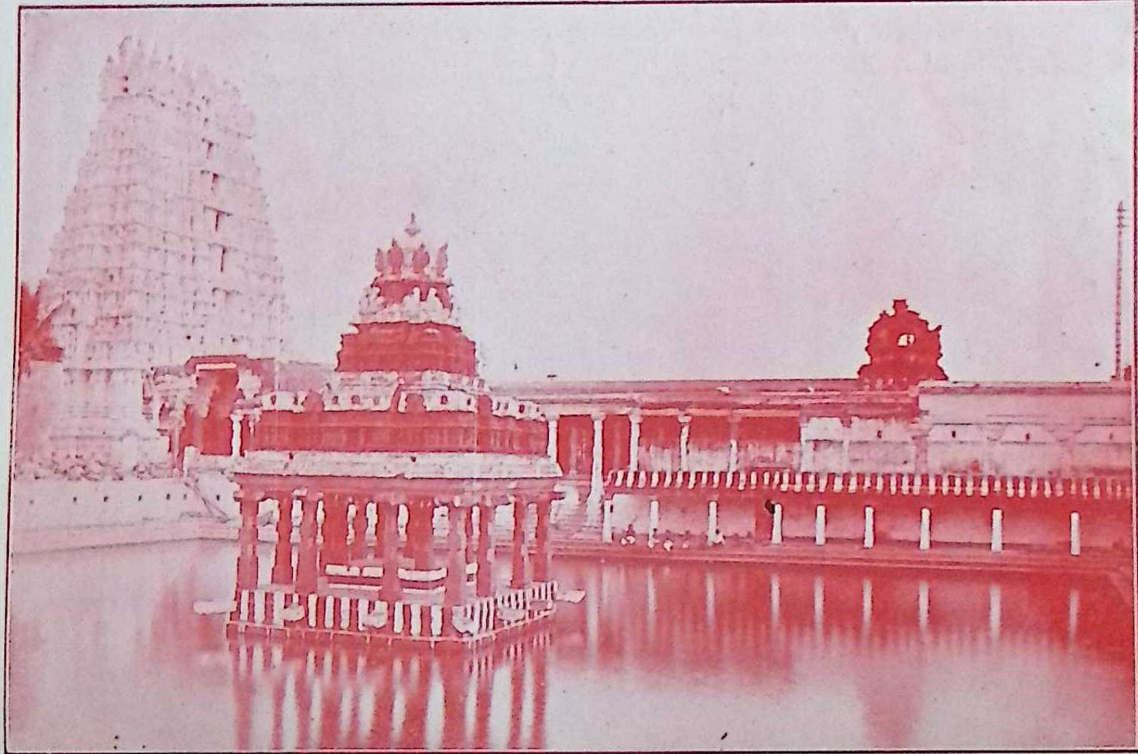
	ரூ.	அ.
இந்தியா, இலங்கை, பர்மா முதலிய உள்நாடுகளுக்கு ஆண்டுக் கையொப்பம்	3	0
கழகப் பங்காளிகளுக்கும், மாணவர்களுக்கும் ,,	2	8
வெளிநாடுகளுக்கு ,,	3	8

மாதிரிப் பிரதி விலை 4 அணா

குறிப்பு:--பினாங், சிங்கப்பூர் தவிர பிற வெளிநாடுகளிலுள்ளவர்கள் முன்பண மனுப்பியே பத்திரிகையினைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

பத்திரிகை வேண்டுவோரும், விளம்பரகொடுக்க விரும்புவோரும் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதுக.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
சென்னை & திருநெல்வேலி

திருநெல்வேலி ஸ்ரீ காந்திமதியம்மை கோவில் சந்நிதியும் பொற்றாமரைத் தீர்த்தமும்

ஓம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செந்தமிழ்ச் செல்வி

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினின்றும்

திங்கள்தோறும் வெளிவருவது

சிலம்பு ௪	மெய்கண்டார் யாண்டு-௭௱௩ தைத்திங்கள் 1926௵ ஜனவரிமீ—பிப்ரவரிமீ	பரல் ௧

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தமிழர் மணமுறை

[கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை M.A., M.L.]

மக்களுள் இல்லற வாழ்க்கை இனிதாகப் பயன்மிக நடைபெறுவதற்கு மணமுறையானது செவ்வனே அமைதல்வேண்டும்.

"காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதில் ஒருகருமஞ் செய்பவே."

என்றவண்ணம் இல்வாழ்க்கையை நடத்தும் தலைவனும் தலைவியும் ஒத்த மனமுடையராய் நற்செய்கைகள் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளார். இருவருக்கும் உணர்ச்சியொருமை முதற்கண்ணேயே

அமைந்திருப்பதுகண்டு வாழ்க்கைப்படுதல் ஒரு முறை. அமை தற்கேற்ற பான்மை யிருத்தல்கண்டு மணம்புரிதலுங் கொள்ளத் தக்கது. அனையதன்மை உளதா? இலதா? வென்று ஆராய்ந்து முடிவு செய்யாமல் ஓர் ஆண் மகனும் ஒரு பெண் மகளும் இல்லற வாழ்க்கை தொடங்குதல் நற்பயன் தரினும் தரும், தாது இடர் விளைக்கினும் விளைக்கும். மணம் ஆயபின் இருவர் மனமுட ஒத்திருந்தால் முன்னையது நிகழும். ஒவ்வாவிடின் இல்லறம் செம்மையாக நடைபெறுதாகலானும் இருவரது புணர்ப்பையும் ஒழித்தல் எளிதன்றாகலானும் பின்னையது நிகழுமென்பது தெளிவு. இக்கருத்துக்களை உள்ளத்தில் பதித்துக்கொள்ளாமல் தலைவன் தலைவியர் கூட்டுறவு ஏற்படுவது பிற்காலத்து முறையாக அமைந்தது.

ஓர் இளைஞனது பெற்றோரும் ஒரு சிறுமியின் தாய் தந்தை யரும் தமது சிறு மகாரது மணத்தினை முடிப்பதற்குத் தமது கருத்து ஒப்புமை ஒன்றினையே நாடுகின்றார்கள். சிறுவர் இரு வரும் மணம் என்பது இத்தகையது என்று அறிந்து அதற்குந் தமது இணக்கத்தைத் தெரிவிக்க இயலாத காலத்து அன்னோரது பெற்றோர் மணம் முடிக்கக் கருதின், அவர்கள் தங்கள் கருத் தொற்றுமையையே கருதக் கூடுமேயன்றி மணமக்களது இசை வினை அறியமுடியாது. குழந்தை மணம் நடக்கும் இடங்களி லெல்லாம் இக்குறை நிகழற்பாலதே. மணம் முடிந்து இல்வாழ்க் கை தொடங்கும் போதுதான் அம் மணத்தால் நேரும் குறை பாடுகளை மணமக்கள் உணர்வார்கள். அவ்வுணர்ச்சி பிறந்த காலத்தே மணமக்கள் தமது தொடர்பை நீக்க முயன்றால், அஃது அவர்களுக்கு எளிதானதொன்றல்ல. ஈராயிரமாண்டு கட்கு முந்திய பண்டைக்காலத்தே தமிழகத்தில் வாழ்ந்த நன் மக்கள் தலைவன் தலைவியரது உள்ள ஒற்றுமையால் ஏற்பட்ட மணவாழ்க்கையினையே சிறந்ததெனக் கொண்டாரென்பது அகப் பொருள் நூல்களால் இனிது விளங்கும். அகப்பொருள் இலக் கணத்துள் கூறிய முறை மிக அரியதாய ஓர் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்துள்ளதெனினும் அஃது உலகியலோடு முற்றிலும் பொருத்தமில்லாததல்ல. ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் ஐந்திணை

ஒழுக்கத்தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுதல் காண்க. "இஃதில்ல தெனப்படாது உலகியலேயாம். உலகியலின்றேல், ஆகாயப்பூ நாறிற்றென்றுழி அது சூடக் கருதுவாருமின்றி மயங்கக் கூறினு னென்று உலகம் இழித்திடப்படுதலின் இதுவும் இழித்திடப் படும்." "யாதானும் ஓரோவழி ஒரு சாரார் மாட்டு உலகியலான் நிகழும் ஒழுக்கத்தினை எல்லார்க்கும் பொதுவாக்கி இடமுங் காலமும் நியமித்துச் செய்யுள் செய்தலைச் செய்யுள் வழக்கு" என்றார். ஆதலால் தமிழகத்து வழங்கிய மணமுறையுள் சிறந்த தொன்றனையே அகப்பொருள் இலக்கணம் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இருவரது கருத்தொற்றுமையை உணர்வதற்கு ஏதுவாகிய களவொழுக்கம் நிகழாமலும் கற்பெனப்படும் இல்லற வாழ்க்கை நிகழ்ந்திருத்தல் கூடும். இருவருடைய காட்சி முத லியன நிகழ்ந்தபின் அமையும் கற்பொழுக்கம் சிறந்ததென்பது களவியலுரையுள் கூறப்பட்டது. அதன் கக-ம் சூத்திரத்துள் "கற்பெனப்படுவது களவின் வழித்தே" என்னும் பகுதிக்குக் 'கற்பென்பதற்குச் சிறப்பென்பது களவின் வழித்து' என்று பொருள் உரைக்கப்பட்டது. களவின் வழி நிகழாதேயும் உண்டு உலகக் கற்பு. அஃது இத்துணைச் சிறப்பு இன்று என்றற்குச் சொல்லப்பட்டது என்றதுங் காண்க.

ஓர் பொழிலகத்தே யாதல் அல்லது பிற எவ்விடத்தே யாதல் தலைவன் தலைவி என்பார்க்குக் காட்சி முதலியன நிகழ்ந்து அன்னோரது குறிப்பறிவு முற்றுப்பெற வேண்டுமென்பதே அகப்பொருள் இலக்கணத்திலும் அதன் வழித்தாய இலக்கியங் களிலும் நன்கு காட்டப் பெற்றது. பல பிறவிகளிலும் ஒத்த அன்பினராய் இல்வாழ்க்கை நடத்திய இரண்டு உயிர்கள் இப் பிறப்பிலே ஆணும் பெண்ணுமாக ஒருவரையொருவர் தலைப் பட்ட ஞான்று அன்னோரது உழுவலன்பு வெளிப்பட்டு அவ்விரு வரையும் ஒற்றுமைப்படுத்தும். மணிமேகலை யென்பாள் அருந் துறவு பூண்டபின்னும், உதயகுமாரன் என்பானைக் கண்டவும், பிறர் ஒருவர்பாலும் செல்லாத தனதுள்ளம் அவன்பாற் சென்ற தைக் குறித்து அதற்குக் காரணம் யாதென வினவியகாலை எழுந்த விடை இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாம்.

"நினக்கிவன் மகனுத் தோன்றிய தூஉ
மனக்கினி யாற்குநீ மகளா யதூஉம்
பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற்
கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை" (மணிமேகலை)

கம்பராமாயணத்தில், சனகன் வில் முறிபடுவதற்கு முன்னமே சிராமனும் சீதையும் ஒருவரை யொருவர் கண்டு காதலுற்றதாக மொழிந்தமை காண்க.

"எண்ணரு நலத்தினு ளிணைய னின்றுழி
கண்ணொடு கண்ணிணை கவ்வி யொன்றையொன்
றுண்ணவு நிலைபெரு துணர்வு மொன்றிட
அண்ணலு நோக்கினு னவளு நோக்கினுள்" (இராமாயணம்)

'இருவரு மாறிப்புக் கிதய மெய்தினர்
ஒருங்கிய இரண்டுடற்கு உயிரொன் ருயினர்' (,,)

பெரிய புராணத்திற் பரவையாரும் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தியைக் காதலுடன் கண்டதைப் பின்வருஞ் செய்யுளிற் காண்க.

"தண்டரள மணித்தோடுந் தகைத்தோடுங் கடைபிறவே
கெண்டைநெடுங் கண்வியப்பக் கிளரொளிப்பூ ணுரவோனை
யண்டர்பிரான் திருவருளா லயலறியா மனம்விரும்பப்
பண்டைவிதி கடைகூட்டப் பரவையா ருங்கண்டார்."
(பெரியபுராணம்)

ஒத்த அன்பில்லாதவர்கள் தலைப்பட்டபோது கருத்தொற்றுமை நிகழக் காரணமில்லை. கருத்தொற்றுமை யில்லாதவர்கள் மணவாழ்க்கை நிறுத்தும் கருத்தில்லாது தவறிய ஒழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டால் அவர்கள் அரசனுல் ஒறுக்கப்படுதல் பண்டை வழக்காக இருந்தது. இருவருள் ஒருவர்க்கு மாத்திரம் மற்றொருவரிடம் அன்பு நிகழ்தல் வெளிப்படையாயின் அது **கைக்கிளை** எனப்படும். கைக்கிளை என்பது இருவரது தாய் தந்தையர் கருத்திற் கிணங்க மணம் ஏற்படுவதையும் தன்னுள் அடக்கி நிற்கும். வலிந்து கோடலும் பொருத்த மில்லாது கோடலும் **பெருந்திணை**யாகும். கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக்காமம் எனப்

படும்; பெருந்திணை என்பது ஒவ்வாக் காமம். இருவாறு அன்பி னாலும் நேர்வது ஐந்திணை எனப்படும்.

"கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப"

என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். இவைகளே தமிழ்நூல் கூறும் முறைகளாகும். இலக்கணங் கூறப்புகுந்தார் தமிழ்நூல் முறைகளை வடநூல் முறைகளோடு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார்கள். ஐந்திணை ஒழுக்கம் கந்தருவ ஒழுக்கத்தோடு ஒத்ததென்று தொல்காப்பியத்துள்ளும், களவியலுள்ளும் கூறப்பட்டது.

"மறையோர் தேஎத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறையமை நல்லியாழ்த் துணைமையோ ரியல்பே"

"அந்தண ரருமறை மன்றல் எட்டனுள்
கந்தருவ வழக்க மென்மனார் புலவர்"

இப்பகுதிகள் பிற்கால இடைச் செருகல் என்று கொள்வாரு முளர். களவியலுரையுள் 'அருமறை' என்பது வேதம் என்று சுட்டப்பட்டது. வேதத்துள் எண்வகை மணம் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை. ரிக் வேதத்துள் "பெண்கள் பெரும்பான்மை யும் நாயகர்களை அவர்களது செல்வத்தின் பொருட்டுத் தெரிந் தெடுக்கின்றார்கள். நற்பெண்டிர் தம்பால் அன்புடையாரையே நாடுவார்கள்" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. எண்வகை மணத் துள்ளும் சுயம்வரம் ஒன்றெனத் தெளிவாகக் கூறவியலாது. இம் மணங்கள் மிருதி நூலாராலும் கற்ப சூத்திரக் காரராலும் வேத காலத்திற்குப் பின்னரே கூறப்பட்டன. 'அருமறை' என்ற சொற்றொடர் வடமொழியுள் வைதிகச் சார்பாய எந்நூலையும் குறிக்க வழங்கிய காலத்தே மேற்கூறிய அக இலக்கண நூற்பகு திகள் சேர்க்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். எண்வகை மணத்தை யும் எழுதிணையுள் அடக்கிக் கூறுவதுண்டு.

எண்வகை மணமாவன:—

"அறநிலை யொப்பே பொருள்கோ டெய்வம்
யாழோர் கூட்டமரும் பொருள் வினையே

பிராக்கதம் பேய்நிலை யென்றிக் கூறிய
மறையோர் மன்ற லெட்டினை யவற்றுட்
டுறையமை நல்லியாழ்த் துணைமையோ ரியல்பிதன்
பொருண்மை யென்மனார் புலமை யோரே"

(களவியலுரை)

அறநிலை என்னும் **பிரம**மென்பது ௪௮ யாண்டு பிரமசாரியா யிருந்தவனுக்கு ௧௨ வயதுடைய பெண்ணை வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொடுப்பது. ௪௮ வயதுவரை ஒழுக்கந் தவறாது நன்னெறி கடைப்பிடித்துத் தமது உடம்பைப் போற்றி இல்வாழ்க்கைக்குத் தக்கவண்ணம் அமைத்துக் கொள்ளும் பேறிவாளரைக் காண்பது மிகவும் அருமை. அவ்வளவு வயதில் இல்லற வாழ்க்கையை முடித்து மறுமையை நோக்கி நிற்பாரே இக்காலத்தில் மிகப்பலர். இவ்வகையான மணத்தைச் செய்து கொள்ளும் இருவரது கருத்தொருமை எளிதில் தெரியற்பாலதன்று. களவியலுள் தலைவிக்கு ௧௨ ஆண்டும் தலைவனுக்கு ௧௬ ஆண்டும் கூறப்பட்டது. பிரம மணத்துள் தலைவன் தலைவிபால் அன்பு வைத்தல் எளிது. ஆனால் தலைவி தலைவன்மாட்டுக்காதல் கூறுதல் திண்ணமல்ல. ஆதலால், அது கைக்கிளையின்பாற்படும். இவ்வகை மணம் தமிழ் நாட்டில் என்று மிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆதலால் அதனைப்பற்றித் தமிழர் கருத வேண்டியது யாதுமில்லை.

பிரசாபத்திய மென்பது மைத்துன வகையிலுள்ளார் பெண் வேண்டிச் சென்றால் மறாது கொடுப்பது. முறைப் பெண் மணம் என்பது இதன் சார்பாக இன்றும் தமிழர்க்குள் உள்ளதே. தலைவன் தலைவி யாவோர் நெருங்கிப் பழகுவதற்கு இருவரது குடும்பத்திற்குமுள்ள உறவு இடங்கொடுத்து நிற்றலின் இஃது ஐந்திணை யொழுக்கத்தோடு ஒருசார் ஒற்றுமையுடையது. களவின்றிக் கற்பு நிகழுமிடத்து இம்மணமுறை தழுவற் பாலதே. நெருங்கிய இனத்தாருள் மணம் நிகழுவது அன்னோரது உடல் வலிக்கு ஏற்றதன்று என்று ஒருவகை நூலோர் கூறுகின்றார்கள். வேறுசிலர் இருதிறத்தார்பாலும் நோய் முதலிய உடற்குற்றம்

இல்லாதவிடத்து இத்தகைய மணமுறையால் யாதும் இழுக்கில்லை என்கின்றார்கள். இதனுள்ளும் கைக்கிளை நிகழற்பாலதே மகட்கொடைக்குரிய இனத்தாருள் இம்மணம் நிகழ்தலின் இதனை ஒப்பு என்பர்.

ஆரிடமென்பது ஆரிய முனிவரது முறையாகத் தெரிகின்றது. அது பொற்கொம்பு, பொற்குளம்பு முதலியவற்றையுடைய பசுவினையும் காளையையும் பெண்ணிற்கு உரிமைப்பொருளாக மணஞ்செய் காலத்தே கொடுப்பது.

தெய்வம் என்னும் மணம் வேள்வியாசிரியர்க்கு வேள்வித் தீ முன் வைத்துப் பெண்ணை மணஞ் செய்து கொடுப்பது. இதுவும் தமிழ் வழக்கன்று.

காந்தருவமென்பது கந்தருவர்க்குள் இருவர் ஒத்தால் தாமே கூடும் கூட்டமென்று ஆரியத்துள் கூறப்பட்டது. கந்தருவர் என்னும் ஒருவகைத் தேவர்க்குள் முதலில் நடைபெற்றதாக ஆரியர்கள் கருதுகின்றார்கள். ஆதல்பற்றி இது யாழோர் கூட்டமென்னப்படும். இது தமிழரது ஐந்திணை யொழுக்கத்தோடு ஒத்ததென்று கூறப்பட்டது.

இனி, அசுரமென்பது எதாவது வீரச்செய்கை செய்தோனுக்கு ஓர் பெண்ணை மணஞ்செய்து கொடுப்பது. விரும்பினர் பால் மாலை சூட்டி மணஞ் செய்யும் சுயம்வரம் என்னும் முறையும் இதனுள் அடங்குமென்ப. இதுவும் தமிழ் நாட்டில் சிறப்பாக நடைபெறவில்லை.

இராக்கத மென்பது வலிந்து ஒரு பெண்ணைத் தானே கொள்வது. இது தக்கதோர் முறையன்று. அவ்வாறே துயின்றாளைக் கொள்வதும், களித்தாளைக் கொள்வதுமாம். தன்னின் மூத்தாளை மணப்பதும் இதிலடங்குமென்ப. அது முன்னையன போல் பெருங் குற்றமாக சில வகுப்பினரால் கருதப்படவில்லை. ஷேக்ஸ்பியர் என்னும் ஆங்கிலப்புலவர் தன்னிலும் 7வயது மூத்த ஒரு பெண்ணை மணந்ததாக அவரது சரித்திரங் கூறுகின்றது.

தமிழாது மணமுறைகளை ஆரிய மணமுறைகளோடு பிறழக் கொள்ளாது வேறு பிரித்து ஆராய்ச்சி செய்து அவற்றுள் சிறந்த முறையினையே இக்காலத்தில் கடைப்பிடித்தல் நலம் பயப்பதாகும். தமிழ் நன்மக்கள் குழந்தை மணத்தைப் பெரும் பாலும் இதுவரை கைக்கொள்ளாமலிருப்பதால், வாழ்க்கைப் படும் இருவருடைய கருத்தொருமையைத் தீர்மானிப்பதற்கு உள்ள இடையூறுகளில் ஒன்றில்லை யென்பது தெளிவு. சிறுமியர்களுக்கு அவரவர்களுக்குத் தக்க கல்வியினைப் பயிற்று தல் வேண்டும். நமது பெண் மக்களுக்குச் சிறப்பாக இல்லாண் மையும், சமையல் முறையும், பிள்ளைகளை வளர்க்கு முறையும், தலைவனோடு ஒத்த கருத்துடையராய்ப் பொருள் முதலியவற் றைச் செட்டாகச் செலவு செய்து குடும்பத்தைப் பாதுகாக் கும் முறைமையும், வறியார்க்கும் தக்கார்க்கும் தமது அளவிற் கேற்ப உதவும் வண்மையும், அடக்கமும் ஏனையகலைகளோடு பயிற்றப்படுதல் வேண்டும. முத்தமிழும் அவர்களுக்குக் கற் பிக்கப்படலாம். காலத்திற் கேற்றவாறு நாகரிக ஒழுக்கங்களை யும் அவர்களுக்குக் கற்பித்தல் குற்றமாகாது. பொருட் செல வினை வறிதே விளைக்கும் வீண்வழக்கங்களை அகற்றவேண்டிய உணர்வும் அவர்களுக்கு ஈதற்பாலது. ஆண்மக்களுக்கும் ஏனைக் கல்விகளோடு தமது பிழைப்பிற்குரிய ஊதியம் ஈட்டப் பயன்படும் தொழிற் கல்வியும் நல்லொழுக்கமும் பயிற்றப்படுதல் வேண்டும். இரு பாலார்க்கும் நன்னெறியும் பயன்மிக்க கல்வியும் கைவந்த பின்னர் அவர்கள் மணவாழ்க்கை புகுதற்பாலர். அன்னோர் மணம் புரியுமுன் காட்சியாலும் கேள்வியாலும் தத்தமக்கு உரி யாரைத்தேர்ந்து கொள்ளும் உரிமையுடையராதல் வேண்டும்.

அவ்வுரிமையைத் தக்கவாறு கையாளுவோர் இனிய மண வாழ்க்கையுடையராவர். மணம் புரியுங் காலை இருபாலாரும் தத்தம் கடமைகளை உணர்தற்குரிய உறுதிமொழிகளும் நெறிச் செயல்களுமே நிகழவேண்டும். பொருள்விளங்காததும் பய னில்லாததுமான நெறிச்செயல்கள் விலக்கப்படல்வேண்டும். ஒத்த குணம், அழகு, கல்வி முதலியவற்றின் பின்னரே செல்வம் என்பது கருதற்பாலது. மணவிழாவிற்கும் நகைகட்கும் பெரும்

பொருள் செலவிட்டு நம்மில் பலர் வறியராயினராகலின் அத்துணைச் செலவில்லாமல் இன்பந்தரு முறையாகத் தமிழ் மக்கள் மணம் நடைபெறவேண்டும். மணத்தின் இருதிறத்தார்க்கும் உபசாரங்கள், வரிசைகள் முதலிய வெளியாடம்பரங்கள் காரணமாக உளதாகும் மன வேற்றுமையை அறவே ஒழித்தல் வேண்டும். கணவன் மனைவி என்னும் இருவாது பெற்றோரும்; சுற்றத்தாரும் தமது நன்மக்களது கருத்தொருமைபற்றி நிகழும் நல்வாழ்க்கையினையே தமது முழுநோக்கமாகக் கைக்கொள்ளவேண்டும். ஏனை ஆரவாரங்களையும் அவைபற்றிவரும் அளவற்ற ஒற்றுமைக் குறைவுகளையும் பொருட்படுத்ாது நெகிழவிடவேண்டும்.

காதலன் காதலியாய இருவாது கருத்தொருமையை அவர்களின் செம்மையான இல்வாழ்க்கையின் வைத்துக்கண்டு மகிழ்ந்த செவிலித்தாய் கூற்று பின்வரும் குறுந்தொகைச் செய்யுளொன்றில் அமைந்துள்ளதைக் காண்க.

"முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅது உடீஇக்
குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கமழத்
தான்றுழந்து அட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவன் உண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே."

ஓர் தலைவி தனது கணவனுக்கு உணவு செப்பஞ் செய்யுங்காலை, தயிர் கடைந்த கையைக் கழுவுவதன் முன்னே அடுப்பின்மேல் கொதித்துக் கொண்டிருந்த நறுமணமிக்க புளிக் குழம்பு பாகந் தவறிவிடக் கூடாதென்று தெரிந்து, விரைந்து, கழுவாக் கையோடு நெகிழ்ந்த தனது தூய ஆடையினையும் கட்டிக்கொண்டு அஃது அழுக்குப் படுதலையும் தங்கண்ணுள் தாளிதப்புகை பாய்வதையும் பொருட்படுத்தாது, அக்குழம்பினைச் சமைத்து முடித்து, தயிரும் அன்னமும் அதுவுங் கலந்து கணவனுக்கு இட, அவன் அவ்வுணவினை இனிது இனிதெனக் கூறி உண்ணுதலைக் கண்டு, மகிழ்ந்தனள். அதனைக் கண்ட செவிலித்தாய்

இருவரது மணவாழ்க்கைச் சிறப்பினைப் பெரிதும் பாராட்டி நற்றாய்க்கு உரைத்தாள். இச்செய்யுளிற் காணும் அரும் பெருங் கருத்துக்களை ஈண்டுவிரிக்கிற் பெருகுமென விடுத்தாம்.

இதுகாறுங் கூறியவற்றால் தமிழரது இன்பவாழ்க்கை **கைக்கிளை, ஐந்திணை, பெருந்திணை** என்னும் மூவகை யொழுக்கங்களை அடிப்படையாக வுடையதென்றும், ஆரியரது எண் வகை மணத்துள் **ஒப்பு, கந்தருவம், அசுரம்** என்னும் ஒரு சில இவற்றோடு ஒக்குமென்றும், இப்பொழுது தமிழருள் நடைபெறும் மணமுறை பண்டைச் சிறப்பு முறையைத் தழுவியதல்ல வென்றும், பண்டைக் கொள்கைக்கு ஏற்றவாறு இக்காலத்துத் தமிழ் நன் மக்களுக்கு ஒத்த கல்வியறி வொழுக்கங்கள் பயிற்றப்படுதல் வேண்டுமென்றும், ஒத்த நலனுடைய ஆடவரும் பெண்டிரும் தத்தம் வாழ்க்கைக் கடமைகளை உணர்ந்து வாழ்க்கைக்குத் தகுதியாய பின்னரே தமது கருத் தொருமையையே முதன்மையாகக் கொண்டு பயனில் செயல்களை ஒழித்து இனிய எளிதாய முறையில் தத்தம் மணச் செயல்களை நடத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அதனை இல்லறவாழ்க்கைக்குரிய இருதிறத்தாரும் அவர்களைச் சார்ந்தாரும போற்றி வாழ வேண்டுமென்றும் உய்த்துணர்ந்து கொள்க.

சிதம்பர தரிசனம்

[S. A. திருமலைக்கொழுந்துப் பிள்ளை B. A.,]

குமாரகுருபரனது அருளைச் சிறு பிராயத்திலேயே பெற்று ஊமைத் தன்மை நீங்கி, அருளால் வாய்திறந்து '**கந்தர் கலி வெண்பா**' வெனும் அற்புதப் பிரபந்தத்தைப் பாடிய குமாரகுருபர சுவாமிகள் சிதம்பர தரிசனத்தால் முத்தி சித்திக்கு மென்பதை அன்பர்கள் யாவரும் கேட்டு உள்ளம் மகிழுமாறு சிவபெருமானார் பக்கல் செய்யும் விண்ணப்பத்தின் கருத்தை நோக்குக.

எ, பிரபு ; மண்ணையும் விண்ணையும் அவற்றுள்ள சராசரப் பகுதிகளனைத்தையும் படைத்தது தமருகமாகிய உடுக்கையைக் கொண்ட சிவனது **கரம்**. இங்ஙனம் படைத்த பிரபஞ்சத் தொகுதி

யைக் காப்பது நினது அபயகரம்; இங்ஙனம் படைத்துக் காத்த உலகங்களடங்கலையும் ஒன்றுமில்லையாம் வண்ணம் உருத் தெரியாம லழிப்பது ஊழித் தீயைக்கொண்ட வோர் கரம்; சிவ கோடிகளை அவரவர்க்குரிய வினைவழி யாட்டிப் போகங்களைப் புசிப்பிக்கச் செய்வது நினது ஊன்றிய பாதம்; பக்குவம் வாய்ந்த ஆன்ம கோடிகளுக்கு அளவைகடந்த பேரானந்தத்தைக் கொடுப்பது நினது குஞ்சித பதமாம். இங்ஙனம் பஞ்ச கிருத்தியங்களை யியற்றுவிப்பது நினது சரீரமே. இங்ஙனம் உலகனைத்தையுமீன்ற பரம மாதாவாகிய சிவகாமி யம்மையார் காண நீ பஞ்ச கிருத்திய பரமானந்தத் தாண்டவம் புரியும் அற்புதத்தையென் சொல்வேன்! நோயை வெல்லவல்ல கடுமைகொண்ட ஓர் மருந்தை நேரே குழந்தைக்கு ஊட்டின் அக்குழந்தையினது பசியகுடல் அம்மருந்தின் கொடூரத்தைத் தாங்கலாற்றாது குழவி சாதலுங் கூடுமென்பதை யுணர்ந்த தாய் அக்கொடிய மருந்தைத் தானே யுண்டு குழந்தைக்கு முலையமுத மீந்து அதனைக் காப்பதையொப்ப ஆன்மாக்கள் யாவும் ஈடேறும்வண்ணம் சித்சபையின் கண்ணே இவ் வைந்தொழி லமைந்த பரமானந்தத் தாண்டவம் புரிகின்றனை.

ஆன்மாக்கள் உய்தற் பொருட்டு நீ அருளிய அறங்கள் பலவாம். அவை யாவும் இல்லறம் துறவறமெனும் இரண்டனு ளடங்கும்.

இல்லறமோ, கலைகள் யாவுங் கற்று கற்புடை மங்கையை மணந்து அன்பையும் அருளையுந் தாங்கி முகமலர்ச்சியுடன் விருந்தினரை மகிழ்வித்து, துறவிகளை மனங்கோணாது பேணி ஐவகை வேள்விகளை முற்றுவித்து, பிறர்மனை நயவாது தகாத நாட்களை யொழித்து புத்திரப் பேறு காரணமாக மனைவி தோளைத் தோய்ந்து இன்பந்துய்ப்பதுவாம்.

துறவறமோ மற்றும் கடுமையது. தாய தந்தையொடு மலையையேனும் காட்டகத்தையேனும் அடுத்து கந்தமூலாதிகளை யருந்தி வெயிற் காலத்திற் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலும் குளிர் காலத்தில் தண்ணீரிலும் மூழ்கித் தவம்புரியும் பெற்றியது.

ஆகவே ஆற்றலும் அறிவுங் குன்றிய எம்மனோர்க்கு இவ்வி ரண்டில் ஒன்றும் புரிதற் கியலாது. உய்யும் நெறி வேறேதேனும் எளிதான துளதோவென மனம் அலமரா நிற்கையிற் சில பெரியோர் எதிர்ப்படவே, அவரை வினவாநிற்புழி அன்னோர்! 'முத்திமா நகரங்கள் மூன்று. அவை திருவாரூர், காசி, தில்லை. திருவாரூர் பிறக்க முத்தியும், காசி இறக்க முத்தியும், தில்லை தரி சிக்க முத்தியளிக்கு' மெனக் கூறினர். ஆரூரிற் பிறத்தல் தானே நேர்படினல்லது செயற்கையா லடைதற்பாலதன்று. காசியி லிறக்க வேண்டுமானல் தேகத்தை விட்டு அறத்தால் ஈட்டப் பட்ட பொருளைக் கைக்கொண்டு இடைவழியில் சாகாது காசிப் பதியைக் கிட்டிச் சாங்காறும் அந்நகரை விட்டு நீங்காதுறைவ தாற் போதருவதாம். இங்ஙனம் புரிகையும் எளியதன்று. சிற் றுயிர்கள்பாற் கருணை கொண்டு சிற்றம்பலத்தில் நட்டம் பயி லும் பெருமானே, 'நினது ஆனந்தத் தாண்டவத்தை இந்தச் சிதம்பரப் பதிக்கண் ஓர் முறை தரிசித்து முத்தியைப் பெறலாம். இதுவே முத்திக்கு எளிதான வழியென நினைத்து நினது பரமா னந்தத் தாண்டவத்தைத் தரிசித்தேன். இதுபற்றியே நான் நினது சந்நிதானத்தை யடைந்ததூஉம் எனக்கு நின்பாற் றக்க பற்றும் அன்புமில்லாமையை நோக்கி 'நீமுத்திக்கு அருகனன்று' என வென்னைத் தள்ளிவிடக் கூடாது.

நோய்தீரும் வேட்கை யுடையோன் அது தீரும் மருந்தை உள்ளபடி மகிழ்ச்சியுடன் அருந்தினும் சரி, மிக்க வெறுப்புடன் அருந்தினும் சரி. உட்புகுந்த மாத்திரையானே அம்மருந்து அந்நோயைப் போக்குவது சாதமே. அங்ஙனமே நான் காண முத்திதரும் நினது தில்லைப்பதியில் நின்னைத் தரிசித்தேன். எனக்கு நின்பால் கசிந்த அன்பிருப்பினுஞ் சரி, என தன்பு பொய்யேயாயினுஞ் சரி; தரிசனஞ் செய்தது மெய்யே யாதலின் முத்தியை யளிப்பது நின்கடனாகும்.

தமிழ்ச் சுவைக்கண் விருப்பமுள்ளோர் மேலக் கருத்தைக் கொண்ட அகவலைப் பாடஞ் செய்க. சிதம்பர மும்மணிக் கோவையிலுள்ளது. இப்பிரபந்தம் குமரகுருபரர் அருளிய பிரபந் தத்திரட்டிலுள்ளது.

சிதம்பரம்

[S. A. திருமலைக்கொழுந்துப் பிள்ளை, B. A.]

(சிற்றம்பலம்)

சிதம்பரம் என்பது சித் அம்பலம் என இருசொற் கூடிய மொழி; அறிவாகாசம் என்று பொருள்.

ஆகவே நடராஜன் என்பதன் மெய்ப்பொருள் 'அறிவுமயமான ஆகாசத்திற் ருண்டவம் புரிவோன்' என்பதாம். ஆகவே நடராஜப் பெருமானே சேதனப் பிரபஞ்சத்தை வினைவழியாட்டுவிக்கும் சூத்ரதாரனுவான்.

சிதம்பரம் புண்டரீக புரமெனவும் பெயர்பெறும். மாந்தருக்கு ஹிருதயமாகிய தாமரை தேக நடுவுள் உயிர்த் தானமாக வமைந்திருப்பதுபோல் பிரபஞ்ச ரூபனை விராட்புருடனுக்கு இருதயத் தானமாவது சிதம்பரமே. இதுவே புண்டரீக புரமாம். [புண்டரீகம்=தாமரை]

சிற்றம்பலம் என்பதை ஓராற்ருல் வடமொழிப் பதமாகிய 'சிதம்பரம்' என்பதன் திரிபாகக் கொள்ளற் பாற்று. ஆயினும் சிற்றம்பலமென்பது சிறிய ஆகாசமெனப் பொருள்பட்டு தகர வித்தையைக் குறிக்குமென்பதே மெய்ப் பொருளாகும். தகர வித்தையின் இரகசியத்தை ஆன்ருேர் பக்கல் கேட்டுணர்க. 'எல்லாம் வெளியே யென்று எச்சமயத்தவரும் வந்திறைஞ்சா நிற்பர்!' எனத் தாயுமான சுவாமிகள் கூறினர். இச்சிற்றம்பலம் சமயாதீதத் தலமாகலின் இஃது 'பொது' எனவுங் கூறப்படும்.

'முத்தி தரும் தெய்வசபை' எனத் தாயுமானவர் வற்புறுத்திய இடமும் இதுவேயாம்.

கன்னெஞ்சத்தவரையும் கனிவித்து முத்திக்கு வழிகாட்டும் புண்ணிய பூமியும் இதுவேயாம்.

அப்பர் சுவாமிகள் 'இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாத முங் காணப் பெற்ருல், மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம்

மாநிலத்தே' யெனவும் சிதம்பரத்தை முதல் முதல் தரிசிப் போரைப் பாமரர் 'என்று வந்தாய்' என வழைப்பது போன்ற திருக்குறிப்பு அன்பர்கட்கு வெளிப்படு மெனவும் கூறியதை யெல்லாம் மனத்துட் கொண்டு சிதம்பர தரிசனத்தை எவரும் ஆவலோடு விரும்பக்கடவர்.

வைணவர் இத்தலத்தை 'சித்திர கூடம்' என்பர்; நூருக்கர் 'சிலைமான்நகத்' எனக்கூறு நிற்பர்.

சேக்கிழார் பெரிய புராணம்

[வேலூர் C. S. இராஜாப்பிள்ளை.]

(கூ-ம் சிலம்பு ௩உ௬-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மேலும், இந்நாடு தண்டகன் என்னும் மன்னவனால் ஆளப் பெற்றமையால் தண்டக நாடெனவுங் கூறப்படும். இந்நாட்டைத் தண்டகன் ஆண்டுவருங் காலத்து ஒருநாள் வேட்டைக் கோலம் பூண்டு, கானகத்தெய்தி பல்வகைய மாக்களைக்கொன்று, வேட்டை முடித்து இளைப்பாற, ஓர் நீர் நிலை தேடிச் சென்ற காலை இடையிற் பார்க்கவ முனிவர் வாழும் பன்னகசாலை நேர் படக்கண்டு, ஆண்டெய்தி முனிவரின்றித் தனியே வதிந்த அம்முனிவர் பத்தினியைக் கண்ணுற்று, காதன்மீக்கூர, கவலை பெரிதுங் கொண்டு, தடுமாறுளத்தனாய்த் தகாதென்பது முணரானாய், அம்மாதவர் மனைவியைக் கைப்பற்றி ஈர்த்தனன். இச் சமயம் முனிவர் வந்து நிகழ்ந்தன தெரிந்து, ஆற்றொணாக் கோபத்தோடு அவனை நோக்கி, 'ஏ தண்டக! நீயும், நினைத் தற்கும் அரிய இத்தீத் தொழில் புரிய முயன்ற உன்னை விலக்கா தொழிந்த உன் மந்திரிமார்களும் வேடர்களாக உன்னால் ஆளப் படும் தண்டக நாடும், சிவாலயம் ஒழித்து ஒழிந்தன வனைத்தும் பாழடைக' வெனச் சாபமிட்டனர்.

> குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
> கணமேயுங் காத்த லரிது

என்பது பொய்யா மொழியன்றோ! அகனின் உடனே அவர்களும்

வேடர்களாயினர்கள். நகரங்களும் பாழ்பட்டன. முனிவர் சாபத்தால் வேடனாகிய அச் சிந்துமேதன் (தண்டகன் வேடனாய காலத்து அவன் பெயர்) மீட்டும் அவர் தம் பொன்னடிக் கமலஞ் சென்னி மேற்கொண்டு சிறியேங்க ளறியாமற் செய்த பிழையதனையும் பொறுத் தெம்மைப் புரந்தருள வேண்டுமெனப் புகன்றருள, "நீர்கிழிய வெய்த வடுப்போலமாறுமே சீரொழுகு சான்றோர் சினம்" என்பது ஆன்றோர் துணிபாகலின், முனிவர் பெருமானும் உடனே தமது சீற்றந் தணிந்து, அவர்களை நோக்கி உங்கள் நாட்டிற்குக் கரிகாலன் என்னும் சோழபூபதி வருவான் அவனைக் கண்ட மாத்திரத்தே உங்களைப்பற்றிய சாப மகலும் உங்கள் நாடும் எல்லா நலனும் எய்திச் சீர்பெறும் என்றுரைத்தனர். இவ்வாறு வேடர்களாய் அலைந்து திரியுங் காலத்து சின்னாட் சென்றபின், வடதிசை நோக்கிச் சென்ற வளவர் பெருமான் கரிகாலன், காஞ்சி நகரத்தை யணுக, சிந்துமேதன் எதிர்ப்பட்டுத் தன் சாபம் நீங்கி, அவனிடம் அந்நாட்டின் வளமனைத்தும் விரிவாகக்கூற, கேட்ட வளவர்பிரான் அதனை நான்கு காதப் பரப்புடைய விசாலமான நகரமாக்கி, 24 கோட்டங்களாக வகுத்து, சோழநாட்டிலிருந்து (48000) நாற்பத் தெண்ணாயிரங் குடிகளை எற்றினான். இதனால் அந்நாடு முன்னையினும் பன்மடங்கு சீர் பெற்றுப் பொலிவுற்றது. இது திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணம் செய்யுள் அரு :—

"என்றுமுள்ள இந்நகர்....................விளங்கும்"

என்பதனானும் உணரக் கிடக்கின்றது.

இவ்வாறு பலவகையானும் மேற்பட்டுவிளங்கும் தொண்டைவள நாட்டிற் புலியூர்க் கோட்டத்து நிலவுங் குன்றத்தூரிற் பெருமை மிக்க வேளாண் மரபில், சேக்கிழார் குடியில், அருண்மொழித் தேவர், பாலறுவாயர் என இரு பெரியார் தோன்றினர்கள். இருவருட் பெரியாராகிய அருண்மொழித் தேவர், தாம் பிறந்த குலத்தை விளக்கஞ் செய்ததனாற் சேக்கிழாரென்னும் பெயர்பெற்று வாழ்ந்தனர். நிற்க, இப்பெரியார் பிறந்த வேளாளர் குலத்தின் பெருமையை ஈண்டுச் சிறிது கூறுவாம்.

உமையம்மை, முழுமுதற்கடவுளிடத்துத் தாம்பெற்ற எட்டுழக் கிராழி நெல்லையும், அவள் கொடுக்கப் பெற்று, உழவு தொழிலாற் பெருக்கி, முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்த பெரியோர்களது குலம் இவ்வேளாளர் குலமேயாம். இஃது சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ்

"அறியும்வகை அறமெலாம் பொலியஇரு நாழிநெல்
லளந்து அப்பிரான் கொடுத்த
அனையமா தேவிவற்று எற்றகை யுயர்த்தமக
ளால்உயிர்த் தோர்க ளேதன்
னெறியும்கல னும்பெருக வளமெனல் குறித்து அவர்கை
நீட்டப் பணிந்து வாங்கி
நீடுங் கொழுக்கொடுதம் மனையுதவி யால்நனி
நிரம்பப் பெருக்கு குடியுட்
செறியுமொரு குடியாய சேவையர் குலாதிபன்"

என்பதனுலும், 'இமயமலையரையன்.........தலைவர் பெரும்புகழ் உலகிற் றழைத்ததன்றே' (சேக்கிழார் புராணம் செ. கரு) என்பதனுலும் உணரக்கூடும்.

இன்னும் பழையனூர் நீலியாற் பீடிக்கப்பட்டுத் தம்மைப் புகலாகவடைந்த வணிகனிடங் தாங்கூறிய சொற்பிழையாது செந்தீக் குழியின் முழுகிச் சிவனடி பிரியாது வாழும் எழுபதின்மர் பிறந்ததும் இக்குலமே யாம்.

திருநாவலூரர் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகையிற் குறிக்கப்பட்ட நாயன்மார்களில் பதின்மூவர் வேளாளரென்பது போதரும்: அவர் திருப்பெயர்களாவன :—

"வாயிலார் சத்தியார் விறல்சேர்மிண்டர் வாக்கரையர்
சாக்கியர் கோட்புலிக் கஞ்சாறர்
எயர்கோன் கலிக்காமர் முனைவித்தாக்கு மினையான்றன்
குடிமாறர் மூர்க்கர் செங்கைத்
தாயனர் செருத் துணையார் செருவில்வெம் போர்
சாதித்த முனைய டுவார்"

என்பனவாம். இவ் வேளாளரைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி விரியுமாக லின் இதை விடுத்து மேற்செல்வாம்.

இத்தகைய புகழ்மிக்க வேளாளர் குலத்திற் பிறந்த அருண் மொழித் தேவர் இளமைப் பருவத்திலேயே எல்லா நூல்களையும் இனிதுணர்ந்து நிறைவுடையாராய்த் தம் பதியாகிய குன்றத்தூரில் வாழ்வாராயினர்.

இவர் அநபாயன் என்னுஞ் சோழ மன்னவன் காலத்தே யிருந்தவர். இவ் வநபாய சோழப் பேரரசரே திருத்தொண்டர் புராண மியற்றுவித்தவர். இது பெரியபுராணப் பாயிரம்

"மேய விவ்வுரை கொண்டு விரும்புமாஞ்,
சேய வன்றிருப் பேரம் பலஞ்செய்ய
தூய பொன்னணி சோழனீ டூழிபா
ராய சீரந பாய னரசவை" (செய்யுள் அ.)

என்பதனாலுந் தெளியப்படும். இவ் வநபாயன் திருமுறைகண்ட இராஜராஜனுடைய திருமகன் கங்கைகொண்ட இராஜேந்திர னுடைய திருமகள் அம்மங்கைதேவியின் வயிற்றிற்பிறந்து, தங் கள் நாடாகிய வெங்கைமண்டலத்திற்கும், தனது பாட்டன் நாடாகிய சோழமண்டலத்திற்கும், அரசனாக முடி சூடி, உபய குலோத்துங்கன், விஜயதரன், திருநீற்றுச்சோழன், அபயன், அநபாயன், ஜயதரன், ரசிகன், ராஜசேகரிவன்மன் முதலிய சிறப்புப் பெயர்களெய்தி, திருவாரூர் திருக்குடந்தை, தஞ்சை எனுமிடங்களைத் தலைநகராக்கொண்டு 1070—1118. வரை ஆக 48 ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்தவன். பின்னர்வரும் பெரியார் திரு வாய் மொழிகள் இவற்றை நன்கு புலப்படுத்தும்.

அவை:—கலிங்கத்துப்பரணி-கடவுள் வாழ்த்து 2, 4-12

"அருமறைகள் நெறிகாட்ட அயன்பயந்த
நிலமகளை அண்டங் காக்கும்,
உரிமையினிற் கைப்பிடித்த வபயகுலோத்
தமனபயன் வாழ்க வென்றே"

"அங்கெடுமா லுதாம்போ லருளபயன் றனிக்கவிகை
இங்கெடுமா நிலமனைத்தும் பொலிந்தினிது வாழ்கவென்றே"

இதனை,

நலத்தி னுயரும் பழையனூர்
நாளும் பொலியு மவையகத்து
நலிவு புரிநீ லியைக்கண்டு
நடுங்கா நின்ற வணிகனுக்கு
நிலத்தி னியனின் னுயிர்க்கிறுதி
நேரு மாயி னியாமெல்லாம்
நெருப்பின் முழுகி யுயிர்துறப்போம்
நீயோ ருதியென் றுரைத்தபடி
வலத்தி னுயாச் சொற்றவரு
வண்ணை மெழுநாக் குழிமுழுகி
வடவா ரணியத் தாடொருவர்
மலர்த்தா ளடைந்த எழுபதின்பர்
குலத்தி னுதித்தா ருண்மழைபெய்
கொண்டல் வருக வருகவே
குன்றைப் பொருமா ளிகைக்குன்றைக்
கோமான் வருக வருகவே.

என்ற சேக்கிழார்பிள்ளைத்தமிழ்-வாரானைப் பருவம். கூ-வது செய்யு ளாலும்; திருக்குறிப்புத்தொண்டர் புராணம்-செய். ந., சேக்கிழார் புராணம்-செய். ௰௩, இவற்றாலு முணரலாம்.

சோநாட்டில் நிகழ்ந்த அரசர்கலகத்தால் சிதறித் தம்மை யடைந்த வணிக மாதினை உடன்பிறந்தாளாக ஏற்று, உரிமை யளித்து, பின் அந்நாடு செம்மை பெற்று அவள்கொழுநன் தேடி யடைந்தகாலை அவனை மைத்துனக் கேண்மை பூண்டொழுகி, பல வரிசைப் பொருள்களுடன் அனுப்பிய பெரியார் பிறந்ததும் இக்குலமேயாம்.

இது-சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ். வாரானைப்பருவம். சே. எ.

"அண்ட மளவும்..................
மயங்கல் கண்டு தங்கையெனும்
வாய்மை கொடுமைத் துனக்கேண்மை
கொண்ட குலம்"

எனவும், பெரியபுராணம்

ஆணையாமென நீறுகண் டடிச்சேர னென்னுஞ்
சேனுலாவுசிர்ச் சேரனூர் திருமலை நாட்டு
வாணிலாவு பூண் வயவர்கள் மைத்துனக் கேண்மை
பேணீடிய முறையது பெருந்தொண்டை நாடு

எனவும், தொண்டை மண்டல சதகம்

'கொத்தலர் கோதை வியன்பாண்டி மண்டலக் கொம்பைத் தம்பால், வைத்திருந் தாங்கவ டன்கேள்வன் றேடி வரவவற்கே, உய்த்திரு வோர்க்கும் வரிசையு மாற்றி யுடனுஞ் சென்று, மைத்துனக் கேண்மை படைத்ததன் றேதொண்டை மண்டலமே, எனவுங் கூறுகின்றது.

பெரியபுராணமுந் தொண்டைமண்டல சதகமும் சோநாடும், பாண்டிநாடு மெனக் கூறுதல் கவனித்திடுக.

ஓரிரண்டு திருக்குலமு நிலைபெறவந்
தொருகுடைக்கிழ் கடலுந் திக்கும்
ஈரிரண்டு படைத்துடைய இரவிகுலோத்
தமனபயன் வாழ்க வென்றே. (க-பரணி சே. ௰உ)

அவதாரம்—ரு.

இருள்முழுது மகற்றும் விதுகுலத்தோன் றேவி
இகல்விளங்கு தபனகுலத் திராசராசன்
அருள்திருவின் திருவயிற்றில் வந்து தோன்றி
அவிலையில் அவதரித் தானவனே மீள.

என்பனவாம். இன்னும்,

எறிபத்த நாயனார் புராணம்	செ.	2
சண்டேசுர நாயனார் புரா.	செ.	4

திருஞான சம்பந்தர் புரா. செ. 847
இயற்பகை நாயனுர் புரா. செ. 1
மனுநீதி கண்ட புரா. செ. 13
புகழ்ச் சோழர் புரா. செ. 8
கோச் செங்கட் சோழர் புரா. செ. 14

இத் திருப்பாடல்களும், இவைபோற் பலவிடங்களும் இம்மன்னன் மாண்பினைக் காட்டுவனவாம்.

(தொடரும்)

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்

[மதுரை ஆ. கார்மேகக் கோனுர்]

இவன், படைப்புக் காலந்தொட்டு மேம்பட்டு, வந்த பழங் குடியினரான ஈண்டிய சிறப்பிற் பாண்டியர் மரபிற் றேன்றிச் சங்க நாளில் பீடு மிக்க மாட மதுரையில் அறங்கடைப்பிடித்த செங்கோலுட னமர்ந்து மறஞ் சாய்த்தெழுந்த வலனுயர் திண் டோளினனுய் எண்டிசை புகழ இறைமை தாங்கித் திகழ்ந் தோனுவன்.

நெடுஞ்செழியன் என்பது இவனதியற் பெயராம். நெடுஞ் செழியன் என்னும் இப்பெயருடைய பாண்டியன் மற்றொருவ னும் சங்க நூல்களுட் காணப்படுகின்றுன். இவர்களுள் ஒரு வனை ஒருவனினின்றும் 'பிரித்துணர்தற்கு மற்றவன் ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் எனவும் இவன் தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் எனவும் அவர்களது சிறப்பியல்பைப் புலப்படுத்தும் அடைமொழியுடன் கூறப்படுவர். இவர்களுள் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியனுக்குச் சிறிது பிற்பட்டு விளங்கி யிருந்தவனுவன்; இது இந்நெடுஞ்செழியனெடு பொருத யானைக்கட் சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை முதலிய அரசர் செய்திகளான் அறியப்படுவது. ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் புகார் நகரத்து வணிகர் குலதிலகனுகிய கோவ

லனை ஆராயாது கொல்வித்தமைக் கிரங்கித் தனது புரைதீர் கற்பிற் றேவியுடன் அரசு கட்டிலிற் றுஞ்சி வல்வினை வளைத்த கோலை உயிராணி கொடுத்து நிமிர்த்தவன். அவன் துஞ்சிய பின்னர் (சில திங்களுள்) கொற்கை நகரத்திருந்த இளஞ்செழிய னும் வெற்றிவேற்செழியன் பாண்டிய நாட்டின் அரசுரிமையை எய்தினனெனச் *சிலப்பதிகாரம் கூறுதலான் இத் தலையாலங்கா னத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் இவ்வெற்றிவேற் செழிய னுக்குப் பின்னரே முடிசூடியவனாதல் வேண்டும். இதனால் இவன் இச்செழியனுக்கு மகனும் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழி யனுக்குப் பேரனுமாவன்; †இங்ஙனம் இவன் அந்நெடுஞ்செழிய னுக்குப் பேரனாய், அவனுக்கு அணுகிய காலத்திலேயே விளக்க முற்றிருந்தமையானன்றே ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழி யன் காலத்திலேயே முதியராயிருந்தவர்களென் றறியப்படுகின்ற பரணர் என்னும் புலவர் பெருமானும் மதுரைக் கணக்காயனாரும்

'வில் கெழுதானைப் பசும்பூட்பாண்டியன்' (அகம்-162)

எனவும்,

'மறங்கெழு தானை யரச ருள்ளும்
அறங்கடைப் பிடித்த செங்கோ லுடனமர்
மறஞ்சாய்த் தெழுந்த வலனுயர் திணிதோட்
பலர்புகழ் திருவிற் பசும்பூட் பாண்டியன்' (அகம்-338)

எனவும், முறையே புகழ்ந்து பாடுவாராயினர்.

இங்ஙனம் இவர்களாற் குறித்த பசும்பூட் பாண்டியன் என் னும் பெயர் இந்நெடுஞ் செழியனது பெயரே யாமென்பதனை இடைக்குன்றூர்கிழார் இவனை 76-ம் புறப்பாட்டில் 'நாடுகெழு திருவிற் பசும்பூட் செழியன்' எனக் குறித்திருத்தலே நன்கு தெளிவிக்கும். அன்றியும் இவன் பெருஞ்செயலாக

---

* உரைபெறு கட்டுரை 27-ம் காதை, 114-138 பார்க்க.

† வெற்றிவேற்செழியன் இளஞ்செழியன் என்னும் பெயருமுடை மையான் இவன் ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ் செழியனுக்குத் தம்பி முறையினனாதலும் பொருந்தும்.

'ஓம்பா வீகை மாவே ளேவ்வி
புனலம் புதவின் மிழலையொடு.........
.........முத்தூறு தந்த
கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய'

என 24-ம் புறப்பாட்டேக்குறித்த இதனையே, (எவ்வியின் மிழலை நாட்டையும் அந்நாட்டு உறத்தூரையும் கவர்ந்ததை)

"யாழிசை மறுகின் நீடூர் கிழவோன்
வாய்வா ளேவ்வி யேவன் மேவார்
நெடுமிடல் சாய்த்த பசும்பூட் பொருந்திலர்
அரிமணை வாயி லுறத்தூ ராங்கட்
கள்ளுடைப் பெருஞ்சோற் றெல்லிமி மூன்ன
கவ்வை யாகின்றாற் பெரிதே"......... (அகம் 266)

எனப் பரணர் பசும்பூட் பெயரொடு குறித்திருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும். பசும்பூண் என்பதும் இவன் பெயர். இப் பெயர் வழக்காற்றைப் பெரும்பூட் சென்னி, பொலம்பூட் கிள்ளி, செம் பூட் சேய் என்ற அரசர் பெயர்களாலும் அறியலாகும்.*

வெற்றிவேற் செழியன் விஷயமாக அறியப்படும் செய்தி சங்க நூல்களுள் வேறு காணப் பெறுமையின் அவன் அரசு தாங்கிய சில்லாண்டுகட்குள்ளேயே இறந்துபட்டு, இந் நெடுஞ் செழியன் மிக இளைஞனாய காலத்தே அரசியல் அடைந்தா னெனக் கோடல் தகும். இந் நெடுஞ்செழியன் காலத்தும் சிறிது முன்னருமிருந்த புலவர்களாற் பாடப்பெற்றுள்ள பாண்டிய மன்னர்களை அவர்களது † பாடல்கொண்டும் வேறு செய்தி

---

* பரணரது காலத்தவரான கபிலரால் பாரிமகளிரை மணந்துகொள் ளுமாறு வேண்டப்பட்ட இருங்கோவேண்மானும், கபிலரது பிரிவுக்கு வருந்திய (புறம்-53) யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறையும் இச் செழியனாற் போரில் வெல்லப்பட்டவர்களா யிருத்தலையும் ஈண்டைக்கு நோக்குக.

† புறம் 55—56, 57—59.

கொண்டும் ஆராய்ந்து இவனோடு தொடர்பு படுத்தப் புகுந்தால் கீழ்க் கண்டவாறு அவர்களைக்காட்டுதல் பொருந்தும்.

இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன்
|
ஆரியப் படைகடந்த நெடுஞ்செழியன்
|
வெற்றிவேற்செழியன் (அல்லது)
சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன்
|
தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்.

இந் நெடுஞ்செழியனுக்குப் பின்னர்த் தோன்றியோன் பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி. இத்தொடர்பு முறையை இவர்களது பெயர் முறையும் வலியுறுத்துதல் காண்க. இவர்களுள் உக்கிரப் பெருவழுதியும் ஆரியப் படைகடந்த நெடுஞ்செழியனும் ஒருவனேயாமெனச் சில *சரித்திர அறிஞர் கருதுவர். அங்ஙனம் அவர்கள் கருதுவது ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் அவைக்களத்துப் பெரும் புலவரான கூலவாணிகன் சாத்தனார் தமது மணிமேகலைக் காப்பியத்துள் 'தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை என்றவப், பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்' எனத் திருக்குறளையும் திருவள்ளுவரையும் ஒருங்கே கிளர்ந்தெடுத்தோதியுள்ளமைகொண்டு திருக்குறள் ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் காலத்தே விளக்கமுற்றிருந்ததென்று அறியப்படுகின்றமையோடு 'திருக்குறள் உக்கிரப்பெருவழுதியின் அவையில் அரங்கேறிய' தென்னும் கர்ன பரம்பரைச் செய்தியைப் பொருத்துதற்கேபோலும். இவ்விரு பெயரும் வெவ்வேறு பாண்டியர்களைக் குறிக்குமெனக் கொள்ளுதற்குரிய † சான்று

---

* See "Tamil Literature Sangam Period." (p. 65) by Mr. G. S. Duraisamy

† இவர்களைப்பற்றிய புறப்பாடல்கள், களவியலுரைப் பாயிரம் முதலியன.

கள் பல சங்கநூல்களுள் காணக்கிடக்கின்றமையின் இக்கருத்துப் பிழைபாடுடையதே யாகும்.

திருக்குறள் அரங்கேறியது பற்றி வழங்கும் இக்கதையை ஆராயின் கலையுணர் புலமையிற் றலைமை நோக்கி விதிமுறை பிறழாது முதுநிலம் புரந்த, உக்கிரப்பெருவழுதி, **திருக்குற**ளாம் **தமிழ்மறை**யில் தனக்கிருந்த அளவற்ற பற்றுள்ளத்தால்,

"நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
தான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சம்
சிந்திக்க கேட்க செவி."

எனப் புகழ்ந்து தன் காலத்தும் முன் காலத்துமிருந்த நல்லிசைப் புலவர்கள் பலர் திருக்குறளைப் போற்றி யுரைத்த பாடல்களை ஒரு வழிப்படத் தொகுத்து, மேற் காட்டிய தனது பாடலையும் இடை மடுத்துத் '**திருவள்ளுவமாலை**'யென ஒரு நூல் வெளிப் படுப்ப, அதுபற்றிய வரலாறே பிற்காலத்து இங்ஙனம் பிறழக் கிளைத்து வழங்கியிருத்தல் கூடுமென்று கருதலாகும். இதுபற்றி ஈண்டு விரிப்பிற்பெருகும்.

ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் துஞ்சிய பின்னர்க் கண்ணகியிட்ட சாபம் கூட்டியமையான் பாண்டியநாடு சிலவாண் டுகள் வரை மழைவறங் கூர்ந்து வற்கட மிகுந்து வெப்பு நோயுங் குருவுந் தொடர்ந்து தன்னிலை குலைய, வெற்றிவேற்செழியன், சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குப் பத்தினிக் கோட்டம் சமைத்து நித்தல் விழாவணி செய்வதன் * முன்னரேதான், நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிரவரைக்கொன்று களவேள்வி யால் விழாவொடு சாந்திசெய்ய வசிவளங் கூர்ந்து நாடு மலிந்து நோயிகந்ததென்று,† **சிலப்பதிகார**த்தான் அறியப்படினும் வெற்றி வேற்செழியனது குறுகிய நாள் ஆட்சிக்குள் நாடு தனது பழையநிலை முழுதையும் அடைந்திருக்க வியலாது; ஆகையான் நாட்டை வளமுறச் செய்தற்குரிய முயற்சிகளை நம் செழியனும்

---

* சிலப். நீர்ப்படை 27, 28, 29 -ஆம் அடிகளைப் பார்க்க.

† உரைபெறு கட்டுரை.

மேற்கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாக விருந்திருக்கும். இதனாலன்றோ!

"முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்
பரந்து பட்ட வியன் ஞாலம்
தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ
யொருதா மாகிய வுரவோ ரும்பல்!
....
மல்லன்மூதூர் வயவேந்தே!
செல்லு முலகத்துச் செல்வம் வேண்டினும்
ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி
யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த
நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்
றகுதி கேளினி மிகுதி யாள!
நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத் தோரே
உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே.
நீரும் நிலனும் புணரி யோரீண்
டுடம்பும் உயிரும் படைத்திசி னோரே
....
நிலனெளி மருங்கின் நீர்நிலை பெருகத்
தட்டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே
தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே" (புறம்-௰௮)

எனக் குடபுலவியனார் என்னும் நல்லிசைப் புலவர் செழியனுக்கு இம் முதுமொழி யமுதைச் செவிகொளப் பெய்தனர். பின்னர் இவன் குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கித் தனது நாட்டைத் திருந்திய நிலையிற் பொருந்தச் செய்தனன் என்பதும் மதுரை நகரை ஆழ்கிடங்கு சூழ்ந்த புரிசைகளோடும் வையையன்ன மாந்தர் வழக்கறாத மறுகுகளோடும் விழாக்கொடி விசயக்கொடி நுடங்கும் மாடங்களோடும் *அல்லங்காடி நாளங்காடிகளோடும்

* அந்திக்கடை.

அழகுடன் விளங்குமாறு செய்திருந்தனன் என்பதும் இந்நகரில் யவனர் முதலிய மொழிபெயர் தேய மாக்கள் வாணிகம் விரும்பி வந்து தங்கியிருந்தனர் என்பதும் இவனைத் தலைவனாகக்கொண்ட * மதுரைக்காஞ்சி சதுரப்பட விரித்துரைக்கின்றது. இவன் கைத்தொழில், வாணிகம், ஓவியம், சிற்பம் முதலியன நன்னிலை யுறச் செய்தவன் என அப் பாட்டாலும் பிறவற்றாலும் அறிய லாகும். இவனது அரசியல் நாகரிகம் பின்னர் விரிக்கப்படும். இவன் கல்வி கேள்வியினும் வீர முதலியவற்றினும் சிறந்து குடி தழீஇக் கோலோச்சி வருங்கால் இவன் மிக விளைஞனா யிருத்த லின் என்மையில் இவனது நாட்டைக் கவர்ந்து விடலாகுமெனக் கருதி, இரு பெரு வேந்தரும், திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பொருநன் என்னும் வேளிர் ஐவரும் ஒருங்கு குழீஇச் செழியனை இழித்துக் கூறிப் பெரும்படை யொடு போந்து வையை நீர் முற்றலன்றி நோரார் போர் முற்றி யறியாத மதுரை மூதூர்ப் புரிசையைச் சூழ்ந்தனர். செழியன் சினமிகுந்து 'என்னை மதிலினைக் காக்கும் நொச்சி வேந்த னாக்கக் கருதி உழிஞை சூடி வந்த இவர்களையே மீள நொச்சி வேந்தர்களாக்குவேன்'' என்பது புலப்பட வேப்ப மாலையோடு உழிஞைமாலை மிலைந்து. ‡

'நகுதக் கனரே நாடுமிக் கூறுநர்
இளைய னிவனென வுளையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தாள்
நெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்
சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமொ

---

* 332 அடி முதல் 430 வரை பார்க்க.

† மதிலினை வளைத்தலும் காத்தலும் உழிஞையே யென்பது தொல் காப்பியர் கருத்து; இதனை முறையே உழிஞை, நொச்சி என்பது பன் னிரு படல ஆசிரியர் முதலியோர் கொள்கை.

‡ (புறம், 76, 77.)

டொருங் ககப்படோ னுயிற் பொருந்திய
என்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக
ஓங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர்பாடாது வரைக வென்னிலவரை
புரப்போர் புன்கண்கூர
இரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே'

என வஞ்சினங் கூறி அஞ்சாது போர்க் கெழுந்தான்.

(தொடரும்)

கண்ணகி கற்பு மாண்பு

[திருச்சி பண்டிதர், மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்]

(கூ-ம் சிலம்பு, ௧௬௪-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கண்ணகி நல்லாள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே பெருஞ் செல்வமும் பெரு வண்மையுமுடைய மாநாய்கன் குலமகளென்பதும், திருவினுஞ் சிறந்த அழகுடையா ளென்பதும், அவள் கணவனாகிய கோவலன் அரசனோ டொருங்குவைத் தெண்ணப்படும் ஒப்பற்ற குடிகளுள்ளே யாவரினும் மிக்க செல்வமும் ஈகையுமுடைய மாசாத்துவான் மைந்தனென்பதும் நாம் அறிந்தனவே. கோவலன் கண்ணகியை மணந்தபின்றை அவள்பால் எவ்வளவு காதலுடையனா யிருந்தானென்பதும், அவன் அவளை நோக்கி,

"மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே
அரும்பெறற் பாவாய் ஆருயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே

மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே யென்கோ
யாழிடைப் பிறவா இசையே யென்கோ
தாழிருங் கூந்தற் றையால் நின்னை"

என்றிங்ஙனம் கூறும் நலம்பாராட்டுரைகளால் வெளிப்படும் பல்லாற்றானுஞ் சிறந்தவர்களாய் உருவும் திருவும் முதலியவற்றால் தம்முள் ஒப்புமை யுடையாராய இத் தலைமகனும் தலைமகளும் இங்ஙனம் காதற் கிழமையுடையாராய்க் கூடி இன்பந் துய்த்து இல்லற நிகழ்த்து நாளிலே அதற்கும் ஓர் இடையறவு நேர்ந்தது. உலக இன்பம் எத்துணைச் சிறந்த தொன்றாயினும் நிலைபே றுடைய தன்றே! அழகிற் சிறந்தாளும் ஆடல் பாடல்களில் வல்லாளுமாகிய மாதவியென்னும் கணிகை வயத்தனாயினான் கோவலன். கண்ணகியோ தனித்திருப்பாளாயினாள். கோவலன் தன் அருமந்த மனைவியைப் பிரிந்து பரத்தைவயத்தனாய் ஒழுக்கந் துறந்ததேயன்றி, தன் பெற்றோர், தன்னை 'வேறுபடு திருவின் வீறு பெறக் காண' விழைந்தவர் அளித்தபொருட் குவிய லனைத்தையு மிழந்தான். அவ்வளவோ, கண்ணகியின் எண்ணரிய கலன்களையும் தொலைத்தான். இப்பொழுது கண்ணகி எந்நிலையளாவள்! சாவிற் சாதல், நோவின் நோதல், ஒண்பொருள் கொடுத்தல், நன்கினிது மொழிதல், புணர்வு நனிவேட்டல், பிரிவு நனி யிரங்கல் என்பன அன்புடையார்க்குள்ள ஆறுகுணங்கள் என்பர். காதலென்பதோ

"யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று"

என்றவாறு, காரணமின்றியும் அதனை நட்பமாகக் கற்பித்துக் கொண்டு ஊடு மியல்பினது. கற்புடை மகளிர்க்குத் தம் கணவரைச் சிறிது பொழுது பிரிந்திருப்பதும் பெரிய துன்பமாம். அவர் தாம் நெடும்பொழுது பிரிந்திருக்கும்படி தம்மை நீத்தகன்றதே யன்றி ஓர் கணிகையை மருவியும் உறைகின்றாரென்னில் அம்மகளிரின் துன்பத்தை எங்ஙனம் உரைத்தல் சாலும்? தங்கணவர் தம்மைப் பிரிந்திருப்பது, தமக்கேயுரிய உடனுறை

வின்பத்தை அவர் பிறர்க்களிப்பது, அவர் அதனை நுகர்வது, கணவருக்குண்டாகிய ஒழுக்கக்கேடு, அதனாலுண்டாகும் பழி, தமது மனையறத்திற்கு நேர்ந்த சிதைவு என்றின்னோரன்ன வற்றால் அவரது உள்ளம் எரியினிழுதாகிச் சிதைந்தொழியு மன்றே? இந்நிலைமையில் கண்ணகியின் பண்பிருந்தவாறென்னை? தனது துன்பமனைத்தையும் பொறுத்தாள்; அது புறந்தோன்றா மலும் மறைத்தாள். கணவன் ஓர் கணிகையுடன் நுகரும் இன் பத்திற்குத் தன் அணிகலன்களை யெல்லாம் கொடுத்தாள். அவன் அக்கணிகையை வெறுத்து வந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக் கொண்டொழுகும் சலதியோடாடி, என் குலத்தார் தேடிய மலை போலும் நிதியெல்லாம் இழந்து வறுமையுற்றது எனக்கு மிகுந்த நாணைத்தருகின்றது' என்று கூறியவழி, மாதவிக்குக் கொடுக்கப் பொருளில்லாது வருந்துகின்றானெனக் கருதி 'நலங்கேழ் முறுவல் நகைமுகங் காட்டிச், சிலம்புள கொள்ளும்' என்றிறுத் தாள். கற்பென்பது எவ்வெக்குணங்களைத் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருப்பதென்பதும், அதனியல் பின்னதென்பதும் யாவ ரும் அறிதற்கரியனபோலும்? கம்பர்

'அன்பென்ப தொன்றின்றன்மை யமரரு மறிந்ததன்றால்'
எனக்கூறியது கற்பிற்கும் ஒத்ததெனல் சாலும்.

இனி, கோவலனைப் பிரிந்திருந்த நாளில் கண்ணகியின் மன நிலை எவ்வாறிருந்ததென இனிதறியக் கிடக்கும் சான்று ஒன் றுளது. கண்ணகியளித்த காற்சிலம்பைப் பெற்ற கோவலன் 'இச்சிலம்பு முதலாகச் சென்றகலவோடு உலந்த பொருளீட்டுதல் றேன் மலர்ந்தசீர் மாட மதுரையகத்துச்சென்று' என்று கூறிக், கண்ணகியையும் உடனழைத்துக்கொண்டு ஞாயிறு தோன்றுமுன் புறப்பட்டுக் காவிரி வடகரை வழியாக ஒருகாத தூரம் வந்து கவுந்தியடிகள் என்னும் தவமாதைக்கண்டு கண் ணகியோடும் அவரை வணங்கினன். பின் அம்மூவரும் புறப் பட்டு மேற்கு நோக்கிவந்து காவிரியைக்கடந்து உறையூரை யெய்திப் பின் அங்கு நின்றும் காட்டுவழியாக நடந்து சென்று பாண்டிநாட்டு மதுரை மூதூரைக்கண்டனர். கவுந்தியடிகள்

அங்கு வந்த மாதரி யென்னும் ஆய்ச்சியர் தலைவியிடம் கண்ணகியை அடைக்கலமாக ஒப்புவிக்க, மாதரி கோவலன் கண்ணகி இருவரையும் அழைத்துச்சென்று ஓர்புதிய மனையில் இருக்கச் செய்து, தன் மகளாகிய ஐயை யென்பாளைக் கண்ணகிக்குத் துணையாக இருத்தி, சமைத்தற்குரிய பல்வகைப் பொருளும் கொண்டுவந்து கொடுத்தனள். கண்ணகி தன் கைவன்மைக் கேற்றவாறு பல்வேறு கறிகளுடன் அடிசிலாக்கிக் கணவனை ஆதனத்திருத்திக் குமரி வாழையின் குருத்தினை விரித்து அமுது படைத்து 'அடிகள் அமுதமுண்க' என்று உபசரித்து ஊட்டி, அதனை யினிதாக உண்டிருந்த கோவலற்கு வெற்றிலைச்சுருளும் அடைக்காயும் தந்தனள். அப்பொழுது கோவலன் கண்ணகியை வருகவென அருகழைத் தணைத்து, 'கண்ணகியின் மெல்லிய அடிகள் கற்களையுடைய சுரநெறியைக் கடத்தற்கும் வன்மையுடையனவோ' என்று கொடியகாட்டில் நடந்துவந்ததற் கிரங்கி "எம்முது குரவர் என்னுற்றனர்கொல்? மாயங்கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ? யானுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்; வீணரோடும் பரத்தரோடுங்கூடி நல்லொழுக்கத்தை யிழந்த எனக்குத் தீக்கதி யன்றி நற்கதியுண்டாமோ? அதுவேயுமன்றி இருமுது குரவர்க்கு ஏவல் செய்தலுந் தப்பினேன்; இளமையிலேயே பேரறிவுடையளாய நினக்குஞ் சிறுமை செய்தேன்; இவ்வொழுக்கம் வழு வென்பதும் பார்த்திலேன்; நீயோ இங்கே வருவதற்கு எழுக வென்ற வளவில் எழுந்தாய்" என்றிங்ஙனம் இரங்கிக் கூறினன். இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கண்ணகி கூறும் பொருண்மொழிகளே அவளுடைய உயரிய பண்புகளனைத்தையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கச் செய்கின்றன. அவை:

"அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலும்
துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னைநும்
பெருமகள் தன்னொடும் பெரும்பெயர்த் தலைத்தாள்
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக் கிழவன்
முந்தை நில்லா முனிவிகந் தனனா
அற்புளஞ் சிறந்தாங் கருண்மொழி யளைஇ

எற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமும் நொடிவது போலுமென்
வாயின் முறுவற்கவர் உள்ளகம் வருந்தப்
போற்ரு வொழுக்கம் புரிந்தீர் யாவதும்
மாற்ரு வுள்ள வாழ்க்கையே ளுகலின்
எற்றெழுந் தனன் யான்.''

என்பன. இதற்குமுன் கண்ணகி கோவலனிடம் பேசிய வார்த்தையாக அறியக்கிடப்பன, அவன் மாதவிமேல் வெறுப்புற்று வந்து இரங்கிக் கூறிய காலேயில் 'சிலம்புள கொள்ளும்' எனக் கூறியதும், காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து வழிக்கொண்டு ஒரு காத தூரம் வந்தவளவில் 'மதுரை மூதூர் யாது' என விஞவியதுமே யாகும். கணவன் தன்னேப் பிரிந்து மாதவியை மருவியிருந்தமை குறித்தாதல், அதனுல் தன் வாழ்க்கைக் குண்டாகிய முட்டுப்பாடு முதலியன குறித்தாதல் ஒரு வார்த்தையேனும் கூறிற்றிலள். இப்பொழுதுதான் அவைகளேக் குறித்துப் பேசுதற்கு ஓர் செவ்வி வாய்த்தது. கோவலன் தான் நல்லொழுக்கந் துறந்ததும், தனக்குத் துன்ப மிழைத்ததும் முதலியவற்றைக் கூறியதுடன், அவனுடைய தாய் தந்தையரைப்பற்றியும் நினேக்குமாறு செய்தான். இந்த நிலேமையில், தன்னே அருகழைத்து அணைத்துக்கொண்டிருக்கிற கணவன் முன்பு கண்ணகி யாதும் உரையாடாது எங்ஙனம் வாய்வாளாமை மேற்கொண் டிருத்தல் கூடும்? கணவனுடன் சில சொற்கள் பேசுவது அவளுக்குக் கடப்பாடாயிற்று. இங்கே தன் கணவனுல் குறிப்பிடப்பெற்ற தன் வாழ்க்கையைப்பற்றியன்றி வேறு தான் பேசுதற்கு யாவை யுள? அன்றியும் தன் கணவன் கூறியவற்றிற்கு மறுமொழி யொன்றுங் கூருதிருப்பது இயற்கையன்றே? இங்கே தன் வாழ்க்கையைப் பற்றி யாது கூறுவது? கணவன் யாதும் பிழை செய்திலன் என்று கூறி அவனேத் தேற்றுவதா? அங்ஙனமாயின் அது சிறிதும் உண்மையொடு பொருந்தியதன்று. கணவன் செய்தது பிழையென்றும், அதனுல் தனக்குண்டாய துன்பம் பெரிதென்றும் கூறுவதா? தான்செய்த தவற்றினே யுணர்ந்து இரங்கிக் கூறுகின்ற தன் ஆருயிர்க் காதலன் முன்பு, அவன் தன்

பெருமையெல்லா மிழந்து சிறுமையுற்றிருக்கும் இந்நிலைமையில் தான் அங்ஙனம் கூறுவது பொருந்துவதன்றே. மற்றும், கணவன் இன்புறத் தான் எவ்வகைத் துன்பமும் உழத்தற்கு ஒருப்பட்டிருக்கும் கற்புடை மகள் எங்ஙனம் கணவனெதிரே தன் துன்பத்தைப் பெரிதாகக் கூறி அவனுக்கு மேலும் துன்பம் விளைவிப்பாள்? ஆக, இப்பொழுது கண்ணகி கூறுவன உண்மைக்கு மாறாகாமலும், சமயம் நேர்ந்துழி கணவன் தன் பிழையை உணரும்படி செய்து அவனைத் திருத்தவேண்டிய தன் கடமைக்கும் கற்பிற்கும் பொருந்தவும், கணவற்கு இன்னாமை மிகுதற்கேதுவாகாமலுமுள்ள இரண்டு செய்திகளாம். ஒன்று தன் கணவனது போற்றா வொழுக்கத்தால் தான் ஆற்றவேண்டிய மனையறமாகிய கடப்பாடு ஆற்றப்படாமை. மற்றொன்று தன் மாமன் மாமிகளுக்கு உண்டாகிய வருத்தம்.

(தொடரும்)

ஓர் ஐயமறுப்பு

[கோயமுத்தூர், அ. கந்தசாமி பிள்ளை]

ஐயமாவது—பலதலைப்பாய உணர்வு; இதுவோ, அதுவோ, என்று ஒரு பொருளில் ஐயம் நிகழும்பொழுது, ஒரு சிறப்புத் தன்மை பற்றுக்கோடாக ஒரு தலை துணிந்து உண்மை யுணரப்படும்.

நன்னூலின் ஆசிரியராகிய பவண நந்தியாரைத் தன்னிடத்தவராகக் கொங்கு மண்டல சதகம் கூறும்; தொண்டைமண்டல சதகமும் அவ்வாறே கூறும், ஆதலின், பவண நந்தியார் கொங்கு நாட்டினரோ? தொண்டை நாட்டினரோ? வென்னும் ஐயம் நிகழ்கிறது. அச் சதகப் பாடல்களாவன:—

"கங்கக் குரிசி லுரைக்கநன் னூலைக் கனிந்துபுகல்
துங்கப் புலமைப் பவணந்தி மாமுனி தோன்றிவளர்
கொங்கிற் குறும்பு தனிலாதி நாத குருவிளங்கும்
மங்குற் பொழிற்சன காபுர முங்கொங்கு மண்டலமே." (47)

தன்னூர்ச் சனகையிற் சன்மதிமாமுனி தந்தமைந்தன்
தன்னா லுரைத்த பவணந்திமாமுனி நற்பதியும்
பின்னா லுரைத்த குணவீர பண்டிதன் சேர்பதியும்
மன்னுபுரத் திருவன்னமின்னே தொண்டை மண்டலமே. ()

என்பனவாம்.

இப்பாடல்களால் மேற்கூறியவாறு நிகழும் ஐயத்தின் நீங்கி ஒரு தலை துணிதற்குப் பற்றுக்கோடான ஆதாரம் வேறு காண்கிலேம்; எனினும், இப்பாடல்களில் அமைந்து நிற்கும் சில சொற்றொடர்களே அவ்வையத்தை நீக்கும் தன்மையனவாய் இருக்கின்றன.

இது, அப்பாடல்களை இரண்டொருமுறை யூன்றிப் படிப்பவினாலும் தோன்றக் கூடியதே.

ஒருவருக்குத் தாம் பிறந்து வளர்ந்த ஊர், தம்மூர் ஆகும். அல்லது, பிறந்து வளர்ந்த ஊர் வேறாயிருந்து, அவர் வாழ்ந்து வரும் ஊரும் தம்மூர் எனத் தக்கதே. ஆதலின், பவணநந்தியாருக்குக், கொங்குநாடு, தொண்டைநாடு என்னும் இரண்டில், ஒன்று, பிறந்துவளர்ந்த நாடாகவும், மற்றொன்று, தாம்வாழ்ந்து வந்த நாடாகவும் கொள்ளப்படும.

இக்கருத்தைத்தரும் சொற்கள் அப்பாடல்களில் அமைந்து நிற்பதைக் கவனிப்போம் —

தொண்டை மண்டல சதகத்தில், "தன்னூர்ச் சனகையிற் சன்மதி மாமுனி தந்தமைந்தன்...பவணந்தி" என்ற சொற்றொடரும், "பவணந்தி மாமுனி நற்பதியும்......தொண்டைமண்டலம்" என்ற சொற்றொடரும் இங்குப் பற்றுக்கோடாக இருக்கின்றன. அவற்றுள் முதலது, 'சன்மதி முனிவருக்குத் தன்னூராகிய சனகையிற் பிறந்தவர் பவணந்தி' என்னும் கருத்தினது. இதிலுள்ள "தன்னூர்ச்சனகை" என்னுந் தொடர் சன்மதி முனிவரது ஊர் வேறு என்றும், அவ்வூர் இத்தொண்டை நாட்டைச் சார்ந்த தன்றென்றும் குறிப்பதாகிறது.

3

அடுத்த சொற்றொடர் 'பவண நந்தியாருக்கு வாழ்ந்து வரற் கேற்றதாயிருந்த ஊர் தொண்டை நாட்டினது' என்னுங் கருத்தி னது. இதிலுள்ள "நற்பதி" என்னுந் தொடர், வேறு நாட்டின ராகிய அவர், யாதோ ஒரு காரணத்தினால் இந்நாட்டில் வாழ்ந்து வர நேர்ந்தது என்று குறிப்பதாகிறது.

ஆகவே, தொண்டை மண்டல சதகத்தால் நாம் அறிவது, பவணநந்தியார் வாழ்ந்து வந்தது அம் மண்டலத்தில் என்பதாம்.

எனவே, பவண நந்தியார் பிறந்து வளர்ந்தது கொங்கு மண் டலத்தில் 'என்பது இனிது போதருகின்றது. இக்கருத்தைத் தெளிவுறக் காட்டும் சொற்றொடர் கொங்கு மண்டல சதகத்தில், "பவணந்திமாமுனி தோன்றிவளர்.........சனகாபுரம் கொங்கு மண்டலம்......" என்பதாம். இச்சனகாபுரம் கொங்குநாட்டின் உட்பிரிவில் இதன்பாற்படும் என்பதைத் தெளிவுறக் காட்டும். மற்றொரு சொற்றொடர் "குறும்புதனில்...........சனகாபுரம் கொங்கு மண்டலம்" என்பதாம்.

எனவே, கொங்கு மண்டலத்தின் உள்நாடு இருபத்து நான் கனுளொன்றாகிய குறும்பு நாட்டினைச் சார்ந்த சனகாபுரத்தில் பிறந்து வளர்ந்து கலைபயின்று தமிழ்ப் புலமை நடாத்திவிளங்கிய ஆசிரியர் பவணநந்தியார் யாதாமொரு பொருட்டினாற்றொண்டை நாடுசென்று வசித்து வருவாராயினர் என்பது போதருகின்றது.

ஒருவர் தமக்கினிய தமது நாடுவிட்டுப் பிற நாடு போவது, கல்வி, செல்வம், ஆரோக்கியம், உற்றார்க்குதவல் என்னும் இவற் றில் ஒன்றுபற்றி நேர்வதாம்.

தன் கண், ஒரு தமிழ்ச் சங்கம், கொங்கு வேள் மாக்கதை, சிலப்பதிகாரவுரை, சில இலக்கண நூல் ஆதிய இவற்றைத் தோ ற்றுவித்ததும், இன்றளவும் தமிழ்ப் புலவரைப் பெரிதும் போற்றி வருவதும் ஆரோக்கியத்து நிலைக்களமாகி யிருப்பதுமாகிய இக் கொங்கு நாட்டைவிட்டு ஆசிரியர் பவணநந்தியார் பிறிதொரு நாடு சேரக் காரணமில்லை. பின், உற்றார்க்குதவல் என்னும் ஒன்று பற்றி இன்றியமையாத தன்மையால் தம் நாடு நீங்கித் தொண் டை நாட்டிற் சில காலம் வாழ்ந்து வந்தவராவர், என்பதே

பொருத்த முடைத்தாம். இதுபற்றிப், பிற்காலத்தோர் இவனை யிங்காட்டினரென்று கூற, அதுகொண்டு சரித்திரக்காரர்கள் அவ் வாறு கூறலும் வழக்கே யாமென்க.

இக்கொங்குமண்டல சதகத்தில் "கொங்கிற் குறும்புதனில்" என்னும் தொடர் எங்களை வாழ்விக்க அவதரித்தருளிய பெரு மான் அடிகளாகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் வாய்மையைப் பொன்னேபோற் போற்றியது என்பதும் இங்கு அறியத்தக்கது. அது,

"கோங்கிற் குறும்பிற் குரக்குத் தளியாய் குழகாகுற்றாலா
மங்குற் றிரிவாய் வானோர் தலைவா வாய்மூர்மணவாளா
சங்கக் குழையார் செவியா அழகா அவியா அனலேந்தி
கங்குற் புறங்காட் டாடீ யடியார் கவலைகளையாயே"
(ஊர்த்தொகை—2)

என்னும் தமிழ் மறையிற் கண்டதாம். இவற்றால், இரண்டு நூல் களில் கூறிய ஒரு பொருளை, ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிதல் பெறு தும்.

முற்றிற்று

வண்ணாரப் பெரியாண்டி

[வேலூர் க. ப. சந்தோஷம் B.A. L.T.]

பெரியாண்டி என்ற பெயர்கொண்ட வண்ணானொருவனிருக் கின்றான். இவன் வண்ணார்கட்கெல்லாம் மூத்தவனுதலாலும் அழுக்கை நீக்குவதில் இணையற்றவனுதலாலும் பெரியாண்டி எனப் பெயர் கொண்டான். இவன் பலவிடங்களிலும் வாழ்ந்து பலவகை யழுக்குகளின் தன்மையையுணர்ந்து தனது நோக்கி னாலேயே அழுக்கைப் போக்கவல்லவனாய் விளங்குகின்றான். குடியில் வண்ணானாயினும் இவனைக்கண்டு பேசுதலெவர்க்கு மரிது. தன்மீது உண்மையான அன்புடையவரை இவ்வண்ணா ரப்பெருமகன் எங்ஙனமாகவோ அறிந்து அவர்களை மாத்திரம் தன்னிடமழைத்துப் பேசுகின்றானும். வேறெவரையும் அவன்

தன்னை யணுகவொட்டான். வெட்டவெளி வெளுப்பானென்று இவனுக்கு மற்றொரு பெயர் வழங்குவதாகச்சிலர் கூறுகின்றனர். இவனைக் காணவேண்டுமென்று நெடுநாள் மிகவும் விரும்பிய நண்பரொருவர் பலவகையினும் வருந்திமுயன்று அவனுறை விடத்தை நெருங்கியபோது, இந்த வண்ணாப்பெருமகனுடைய ஏவலாளர்கள் அவர் முன்வந்து "உமக்குத்துணி வெளுக்கும் வண்ணானை எற்றபடி உணராத நீர் எமது தலைவனை வந்து எங்ஙனங் காணக்கூடும்?" என்று கூறினர். இதைக் கேட்ட நண்பர் உளந்தளர்ந்து "உங்கள் தலைவனைக் காணவேண்டு மென்று பன்னாள் மிகவும் வருந்தி நடந்து இங்கு வந்தேன். விரும்பிவந்த என்னைத் திரும்பிப் போகச் சொல்வது தகுமா?" என்றுகேட்க, ஏவலாளர்கள் சிறிதும் இரக்கமற்றவராய் "பெரி யாண்டி கட்டளையை மீறி நடக்க எவராலுமாகாது. நீர் திரும் பாவிடின் தீங்குநேரும்" என்றுரைத்தனர். நெஞ்சுபுண்ணாகிய எமது நண்பர் சென்றவழியே மீண்டு வண்ணார்களின் பழக்க வழக்கங்களை ஊன்றி ஆராய்ந்து பார்த்துத் தாமறிந்தவற்றைப் பின்வருமாறு எமக்குத் தெரிவித்தனர்.

அழுக்கெடுத்தல்

அழுக்கெடுப்பது வண்ணான்தொழில். இது இருவகைப் படும்; அழுக்குத்துணிகளை வீடுவீடாய்ச் சென்று சேர்ப்பது ஒன்று; துணிகளிலுள்ள அழுக்கை நீக்கித் தூய்மை செய்தல் மற்றொன்று. இவ்விரண்டில் முதலது அவ்வளவு சிறுடைய தன்று; இரண்டாவதோ சாலவுஞ் சிறப்புடையது. முதலாவது கூறியது இழிதொழில்; இரண்டாவது குறித்தது நற்றொழில். இவ்விரு தொழிலையும் ஒருங்கே செய்யும் வண்ணான் குன்றிமணி யைப்போல் முற்புறம் கருமையும் பிற்புறம் செம்மையும் வாய்ந் தவன். குன்றிமணியில் கருமை குறிது, செம்மை பெரிது; வண் ணான் தொழில் குற்றங்குறைந்தும் குணம்பெருகியும் உளது. தமிழ்க்கடலின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் அளவிட்டறிந்த நிறைமொழி வள்ளலாகிய வள்ளுவர் போலித்துறவிகளைப்பற்றிப் பேசுமிடத்து,

"புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து." (கூடாவொழுக்கம்)

என்றார். இதில் குன்றிமணியைப் போலித்துறவிகட்கு ஒப்பிட்டிருக்கிறது. இதனால் வண்ணானையும் போலித்துறவிக்கு ஒப்பிடலாகாது. வண்ணானைப்பற்றி வள்ளுவர் பேசியிருப்பாராயின் மேற்கண்டவாறு அவர் புகழ்ந்திருப்பாரென்பது திண்ணம். திருவள்ளுவரும் ஒருவண்ணானென்ற உண்மையைப் பலர் இன்னு மறிந்திலர். அது பின்னால் விளக்கப்படும்.

அடையாளம் போட்டிருக்கவும் ஒருவர் துணியையெடுத்து மற்றொருவர்க்குக் கொடுத்து ஊதியமும் உதையும் வண்ணான் பெறுவதுமுண்டு. பலர்க்குப் பயன்படக் கூடிய ஒன்றை ஒருவனே யணிந்து இன்ப நுகர்வது தவறெனக் கருதி கண்ணிற்கினிய ஆடைகள் தன் கைவரும்போது ஒன்றிரண்டை வண்ணான் பிறர்க்களித்துப் பெருங் களிப்பெய்துவான். இதில் தவறென்ன விருக்கிறது? 'ஆடையிழந்தவன் கைபோல உதவுவதே நட்பு' என்றார் பெரியோர். ஆடை யிழந்தவன் கையைவிட அதிக நன்றாய் வண்ணானுடைய கை ஆடையில்லார்க்கு உதவி செய்ய முந்துவதால் அவன்மீது குறை கூறுபவர் ஈரமில்லா நெஞ்சமுடையவரே யாவர். தான் வெளுத்த வெளுப்பு நன்றோ அன்றோ என்ற ஐயம் வண்ணானுள்ளத்தில் சிறுபான்மை நிகழ்வதுண்டு. அப்போதவன் தனது ஐயத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு உயர்ந்த உடைகளைத் தானே யணிந்து பார்ப்பான். இதை யறியாத பலர் அவன்மீது அவதூறு கூறுவதுமுண்டு.

தப்பிப் பிழைத்தல்

இது சிறப்பாய் வண்ணானுடைய வேலை. ஆடைகளைத் தப்புவதனால் அவன் பிழைக்கிறான். உயிர் வாழ்வதற்கென்று மக்களால் அமைக்கப்பட்ட குற்றமற்ற பலதுறைகளில் வண்ணான் துறையுமொன்று. தப்பான வழிகளிலிறங்கி பொருள் தேடுவதைக் காட்டினும் தப்புந் தொழிலில் நின்று ஊதியம் பெறுவது நன்றென்பதை யார் தான் ஒப்பார்? இழுக்குள்ள தொழில் செய்து இல்வாழ்வார் தம்மினும் அழுக்கறுத்து நாட்கழிக்கும்

வண்ணான் சிறந்தவனே யாவான். தொழுது உண்பதைவிட உழுது உண்பது இனிது என்றாள் ஔவை; பிழைசெய்து பிழைப்பதைவிட தப்பிப் பிழைத்தல் இனிதென் றுரைக்கிறான் வண்ணான். சட்டங்களைமீறி நடப்போர் பலர் ஓடி ஒளித்தும் வடிவம் மாறியும் துரைத்தனத்தார் கைக்குத் தப்பிப் பிழைக்கிறார்கள். இங்ஙனந் தப்பிப் பிழைக்கும் நாணமில்லா வினைரை வண்ணானோடு சேர்ப்பது பெருங் குற்றமாகும். தப்புச்செய்து தப்பும் மக்களை பிழையின்றிப் பிழைக்கும் வண்ணானோடு சேர்ப்பது பெருங் குற்றமாகும். தப்புச் செய்து தப்பும் மக்களை பிழையின்றிப் பிழைக்கும் வண்ணானோடு சேர்ப்பது தகுமா? வையகமெல்லாம் வண்ணானிடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடமொன்றுண்டு. மக்களுக்கு வருந் தீமைகள் எண்ணில. இடையூறுகளும் இக்கட்டுகளும் இடையறாது அவர்களைத் தொடர்கின்றன. ஏக்கங்களும் எண்ணங்களும் எந்நேரமும் அவர்களை வாட்டுகின்றன. துன்பமுந் தொல்லையு மவர்களை வருத்துகின்றன. என்ன செய்வார் ஏழை மக்கள்? "தப்பிப் பிழைப்பதெங்ஙனம்?" என வாடுகின்றார்கள். "தப்பிப் பிழையுங்கள்" என்கிறான் வண்ணான்.

(தொடரும்)

குரோதன வருஷம் மகாசிவராத்திரி நிர்ணயம்

[திருவாவடுதுறை இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை]

மகாசிவராத்திரி உத்தமோத்தமமான சிவவிரதம். இவ் விரதத்தில் உபவாசம், விழித்திருத்தல், சிவபூசை இம்மூன்றும் முக்கியம். இது முறைப்படி அநுட்டித்தவர்களுக்கு அளவற்ற பயன்தரும் பெருமையுடையது.

மாசி மாதத்தில் கிருஷ்ண பக்கம் சதுர்த்தசியில் மகாசிவராத்திரி அநுட்டிக்கத் தக்கது. திரயோதசி தேவி வடிவமும், சதுர்த்தசி சிவ வடிவமும் ஆவதால் நடுநிசியில் சதுர்த்தசியும் முன்னர்த் திரயோதசியும் இருந்தால் உத்தமம். அற்பம் திர

யோதசியும் மற்றது சதுர்த்தசியும், அல்லது அதிகம் திரயோதசி யும் அற்பம் சதுர்த்தசியுமாக இருந்தாலும், நாள் முழுவதும் சதுர்த்தசியிருந்து அருணோதயத்தில் திரயோதசி யிருந்தாலும் சிவராத்திரியேயாம். அமாவாசை சற்றுச் சேர்ந்தாலும் மகா தோஷம். திரயோதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை மூன்றும்கூடும் நாளில் திருவோண நக்ஷத்திரம் கூடினால் அதம சிவராத்திரி. அதை அநுட்டித்தால் அகோராத்திரத்தால் சிவாக்கினியில் நூறு விருத்தி ஓமஞ் செய்யவேண்டும்.

மகா சிவராத்திரி விரதத்தின் இலக்கணம் இவ்வாறிருக்க இக்குரோதன வருஷத்தில் இச்சிவவிரதம் தைமீ 29உ என்று சில பஞ்சாங்கங்கள் குறித்திருக்கின்றன. அவை திருநெல்வேலி திரு. வெங்கட குருநாத சாஸ்திரிகணித்ததும், மருத்துவக்குடி திரு. சாமிநாத ஜோதிஷர் கணித்ததும், திரு. C. G. ராஜன் கணித்த ஆனந்தபோதினிப் பஞ்சாங்கமும் முதலியன. நாமோ நம்முடைய 'சைவப் பஞ்சாங்கத்தில்' இவ்விரதம் மாசிமீ 29உ என்று குறித்திருக்கிறோம். நம்மைப்போலவே பருத்தித்துறை திரு. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி கணிக்கும் யாழ்ப்பாணம் பஞ்சாங் கம், திரு. சிங்கார சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி கணிக்கும் ஆற்காடு சர்வ முகூர்த்தப் பஞ்சாங்கம், திரு. கொண்டய்யங்கார் கணிக் கும் இராமநாதபுரம் பஞ்சாங்கம், திரு. கூடலிங்கம் பிள்ளை கணிக்கும் மதுரைப் பஞ்சாங்கம், திருச்செந்தூர்ப் பஞ்சாங்கம முதலியவைகளில் மாசிமாதம் 29-ந்தேதியே சிவராத்திரிஎன்று குறித்துள்ளன. சாஸ்திரப்படி மாசிமீ தான் சிவராத்திரி விரதம் அநுட்டிக்கவேண்டும்; தைமாதங் கூடாது. மாசிமாதம் 29உ திரயோதசி 21-4-வரையாம்; அதன்மேல் அன்று முழுவ தும் சதுர்த்தசியே. ஆதலின் இதுவே சிவராத்திரி விரதம் அநுட் டிக்க வேண்டிய உத்தமமான காலம். தைமீ 29உயில் சதுர்த் தசி 50—34 வரைதான்; அதன்மேல் அமாவாசையாம். ஆத லின், அன்று மாதமே பூரண்டிருப்பதோடு அமாவாசை சம்பந்த மும் இருத்தலினாலே அன்று இவ் விரதத்தை அடித்தால் பெருங் பாவமாம். இவ் வுண்மைகளை யெடுத்துக் காட்டும் நிர்ணய வசனங்களை இனி ஆராய்வாம்.

(1) **காரணாகமம்**—"கும்பாம்கதே சவிதரி, பக்ஷே சுக்லே தரே சுபே,। திரயோதசி சமாயுக்த சதுர்த்தச்யாம் மகாநிசி." இதன் பொருள் வருமாறு—"கும்பராசியில் சூரியன் வந்த மாதத்தில் கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியில் மகாநிசி."

(2) **காமிகம்**—"கும்பாம்கதே திவாகரே கிருஷ்ணேயாது சதுர்த்தசி." இதன் பொருள் "கும்பாவியாகிய கிருஷ்ண பக்ஷம் சதுர்த்தசி."

(3) **சிந்தியம்**—"சௌர பக்ஷே மாகமாசே கிருஷ்ண பக்ஷே சதுர்த்தசி, தஸ்யாம் திரயோதசி யுக்தாம் சிவாத்திரி விரதம் சரேத்." இதன் பொருள் "சௌரமான பக்ஷத்தில் மாசி மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷத் திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியில் சிவாத்திரி விரதத்தை யநுட்டிப்பானாக."

(4) **சிந்தியவிசுவசாதாக்கியம்**—"ஸ்தாபனம் புரோக்ஷணம் தீக்ஷா சிவாத்திரி சிரோத்சவ: சௌர மாஸே ஷீ கர்த்தவ்யம் சாந்திர மாஸே பவித்ரகம்." இதன் பொருள் "ஸ்தாபனம், புரோக்ஷணம், தீக்ஷை, சிவாத்திரி, சிரோத்சவம் இவைகள் சௌர மாசங்களில் செய்பத்தக்கன. சாந்திர மாசத்தில் பவித்திரோத்சவம்."

(5) **சிந்தியம்**—"ஸௌர மாஹே விரதம் குர்யாத் சாந்திர மாஹே நகாரயேத்." இதன்பொருள் "சௌரமானத்தில் விரதத்தைச் செய்க. சாந்திரமானத்தில் செய்யாதொழிக."

(6) **புரோத் கீதம்**—"யதாகும்ப கதஸ்சூர ஸமா ஸோமாக சம்ச்ஞ:" இதன்பொருள் "கும்பத்தில் சூரியன் வந்தமாதம் மாசியென்ற பெயருடையது."

(7) **காமிகம்**—"ஹித்வா திரயோதசி மிஸ்ராம் தர்ஸயுக்தாம் பிரகுர்வதே, சாராத்திரிர்பயதா பும்ஸாம் நிருபஸ்ய சலனம் பவேத்." இதன்பொருள் "திரயோதசியோடு கூடியதை விடுத்து அமாவாசையோடு கூடியதை அநுட்டித்தால் அந்தச் சிவாத்திரி புருஷர்களுக்குப் பயத்தைத் தரும். அரசருக்குக் கெடுதியுண்டாம்."

(8) சந்தானம்—"கலாமாத்ரம் சிநீவாலீ ராத்ரி: கர்ம நாசினி." இதன்பொருள் "கலாமாத்திரம் அமாவாசையோடு கூடினால் அந்த ராத்திரி புண்ணிய கருமத்தை நாசஞ்செய்யும்."

இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டிய ஆகமப் பிரமாணங்களால் விரதங்களைச் சௌரமானத்தில் தான் அநுட்டிக்க வேண்டும் என்றும், சாந்திரமானத்தில் அநுட்டித்தல் பெருங்குற்ற மென்றும், சூரியன் கும்பத்தில் வரும் மாதமே மாகம், மாசி என்று பெயர் பெறும் என்றும், அமாவாசையோடு கூடினதினத்தில் சிவராத்திரி விரதத்தை யநுட்டித்தால் மனிதர்கள் மிகுந்த கேடுகளை யடைவார்கள் அதனால் அரசர்களுக்கும் பெருங்கேடுகள் உண்டாகும் என்றும், அதனால் இக் குரோதனஹு-ல் தைமீ-ல் சிலர் கூறுகிறபடி சிவராத்திரி விரதம் அநுட்டித்தல் கூடாதென்றும், தைமீ 29உ சதுர்த்தசி அமாவாசையோடும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் அன்று ராஜவிசுவாசமுள்ளவர்கள் தம் நலம் பேணுபவர்கள் ஒருவரும் சிவராத்திரி விரதம் கொள்ளக்கூடாதென்றும் அறிகிறோம்.

சௌரமானமும் சாந்திரமானமும் ஒன்றே. எவ்வாறென்றால் கும்பராசியில் சூரியன் வருகிற மாதமே கும்பராசியென்றும் மாசியென்றும் மாகமென்றும் பெயர் பெறும். இனி சாந்திரமானப்படியும் அமரகோசம் லிங்காபட்டீய வியாக்யானத்தில் "மகா நக்ஷத்திர யுக்தா பூர்ணிமாமாகிச அஸ்மின் இதிமாக: என்று வரும் மாகமாத இலக்கணத்தை ஆராய்வாம். இதன் பொருள் "மகா நக்ஷத்திரத்துடன் கூடின பௌர்ணிமை இதனிடத்திலிருக்கிறது. அதனால் இது மாக மாசமெனப்படும்." அதாவது சந்திரன் பூர்ண கலைகளுடன் மக நக்ஷத்திரத்தில் வரும் மாதமே மாகமெனப்படும். கும்பராசியில் சூரியனிருக்கும் மாதத்தில்தான் மக நக்ஷத்திரத்தில் பௌர்ணிமை வரும். நிகழும் குரோதனஹுவும் மாசி மகத்தில் பௌர்ணிமை வருகிறது காண்க. இதனால் சௌரமான மெனப்படும் கும்பமும் சாந்திரமான மெனப்படும் மாகமும் ஒன்றே. இவ்வுண்மைக்கு மாறாகச் சிலர் பிற்காலத்தில் வளர்பிறைப் பிரதமை முதல் அமாவாசை முடியவுள்ளது ஒரு மாதமென்றும் ஒவ்வொரு மாதத்திலும்வரும்

முதல் அமாவாசையோடு தங்கள் மாதம் முடியுமென்றும் கொண்டு அம்மாதத்தில் விரதங்களை அநுட்டிக்கத் தொடங்கினர். இவைகள்தான் சாந்திரமான மாதங்களென்கின்றனர். சௌர மாதப் பெயர்களே பிரித்து இச்சாந்திர மாதங்களுக்கு இடப்பட்டுள்ளன. இதற்குச்சான்று என்னையெனில் இப்போதும் உரிய சௌர மாதங்களில் முடியாமல் அதன்முன் சௌரமாதத்தில் முடிகிற இச்சாந்திர மாதம் அதிமாதமென்று தள்ளப்படுகிறது. அதாவது அது பொய்யான மாதம். உண்மையான சாந்திர மாதமென்பது அப்பேர்க்குரிய சௌர மாதத்தின் சம்பந்தமடைவதுதான். பொய் மாதம் சௌர மாதத்தில் இல்லை. இதனால் ஒரு சாரரால் சாந்திரமாத மென்னும் இவை சௌர மாதத்தின் பேர்கொண்ட மாதமாகின்றன. "பேர் கொண்ட பார்ப்பான் பிரான் தன்னை அர்ச்சிக்கில் உலகுக்குப் பல கெடுதிகள் வரும்" என்று திருமூலர் அருளியது போலவே, இப் பேர்கொண்ட மாதத்தில் விரதங்களை அநுட்டித்தால் பல பெருங் கேடுகள் உண்டாகும். இதுபற்றியே "ஸர்வேஷாம் சௌரமாநகம், பார்த்தே சாலய பேஷ்வேஷீ சௌரமாநே நகாரயேத் சௌரமானம் விஹாயாத சாந்திராதிபி: க்ருதிதத்யதி ஆயு ஸ்ரீ புத்ரநாசஞ் சதத்கர்மம் நிஷ்பலம் பவேத்," (இதன் பொருள் சௌரமானத்தை விடுத்து சாந்திரமானத்தில் விரதங்களையநுட்டிப்பவர்களுக்கு ஆயுள், செல்வம், குடும்பம் இவை நாசமாம்) என்னும் இதுபோன்ற ஆகம வசனங்கள் தோன்றின. உண்மைக்கு மாறான இச் சாந்திரமானிகளுக்கும் ஆகமம் விதிப்பமைக்கின்றது. அது வருமாறு:—

காமிகாகமம்—"மகரஸ்தே சவிதரி மாக ஸ்நானம் சமாசரேத், மாகஸ்நான விரதாந்தேச சிவராத்திரி சமாசரேத்। ததாப்யத்ர விசேஷோஸ்தி மாகாந்தம் மகரேயதி புனஸ்திரும் சதுதினம் சைவ மாகஸ்நானம் சமாசரேத்। அந்தே கிருஷ்ண சதுர்த்தஸ்யாம் சிவராத்திரி விரதம் சரேத்। விவாஹாதௌசு அபகத புஷ்யஸ்யேவ மகர கத மாகஸ்ய நிஷேதஸ் மாஹாது மகாகத மாக கிருஷ்ண சதுர்த்தசி நிபாஜ்யா கும்பகத மாக கிருஷ்ண சதுர்த்தஸ்யேவ கிராஹ்யா." இதன் பொருள் வருமாறு: மகரத்தில்

சூரியனிருக்கும் பொழுது (தை மாதத்தில்) மாக ஸ்நானம் செய்வாயாக. மாக ஸ்நான விரத முடிவில் சிவராத்திரியை அநுட்டிப்பாயாக. | அதிலும் விசேஷமுளது. மகர ரஸியாகிய தை மாதத்தில் சாந்திரமானமாகம் (மாசி) முடிவடைந்து விடுமேயானால், மறுபடியும் முப்பது நாள் மாக ஸ்நானம் செய்க. | (அப்படிச் செய்தபின்) கடைசியில் கிருஷ்ண பக்ஷ சதுர்த்தசியில் சிவராத்திரி விரதம் அநுட்டிப்பாயாக. விவாக முதலியதில் மார்கழியில் வரும் தை மாதம்போல தையில்வரும் மாசி (சிவராத்திரிக்கு) நீக்கப்படுவதால், தையில்வரும் மாசி மாச கிருஷ்ண சதுர்த்தசி நீக்கத்தக்கது. மாசியில் வரும் கிருஷ்ண சதுர்த்தசியே கொள்ளத்தக்கது.

இனி இச்சாந்திரமானிகளின் பிரமாண நூல்களாகிய சுமார்த்த விரதசூடாமணியும் வைத்தியநாத தீக்ஷிதியமும் யாது கூறுகின்றன என்பதைப் பார்ப்போம்.

சுமார்த்த விரதசூடாமணி-"அமாந்தமாஸே ந மாககிருஷ்ண சதுர்த்தஸ்யாம் மகாசிவராத்திரி விரத:| மாக கிருஷ்ணத்வஞ் சாத்ராமாந்த மாஸ பக்ஷேந அதையேவ சதுர்த்தஸ்யாந்து கிருஷ்ணுயாம் பால்குனே சிவபூஜநம்.| மஹதாமபி பாபானும் திருஷ்டாவை நிஷ்கிருதி: புரா கிருஷ்டா குருவதாம் பும்சாம் குருயுக்தாம் திதிம் சிவாம்." இதன்பொருள் "அமாவாசை யீற்றிலுள்ள மாதத்தில் மாகமாச கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியில் மகாசிவராத்திரி விரதம் கூடாது.| மாக கிருஷ்ண சதுர்த்தசியும் இவண் அமாவாசை யீற்றிலுள்ள மாச சம்பந்தம் பெறு. அதனுலேயே சாந்திரமானப்படி மாசியில் வரும் பால்குன மாதத்தில் (சௌர மாசி மாதத்தில்) கிருஷ்ண சதுர்த்தசியில் சிவராத்திரி பூஜை.| முன்னர் மகாபாவங்களுக்கும் பிராயச்சித்தம் காணப்பட்டது. அமாவாசையோடு கூடிய சதுர்த்தசியில் சிவராத்திரி விரதம் அநுட்டிக்கிற புருடர்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் காணப்படவில்லை.

வைத்தியநாத தீக்ஷிதீயம்—"ஜயாயோகஸ்ய பிரசஸ்தத்வாத் தர்ஸயோகஸ்ய நிந்திதத்வாச்ய பூர்வேத் யுரேயோபவாச:" இதன்பொருள் "திரயோதசிச் சேர்க்கை புகழப்படுவதாலும்

அமாவாசைச் சேர்க்கை தூஷிக்கப்படுவதாலும் முன் தினத்தி லேயே உபவாசம்."

மேலேகாட்டிய பிரமாணங்களின்படி நிகழும் குரோதனவருஷ தைமீ 29உ இரவில் அமாவாசை வந்துவிடுகிறபடியினாலே அது அமாந்த மாதமாகவும் அமாவாசை சம்பந்தப்பட்ட நாளாகவும் இருக்கிறபடியினாலே அன்று சிவராத்திரி விரதம் கூடாது. மாசிமீ 29உ இகழப்படும் அமாவாசை சம்பந்தப்படாமல் புகழப்படும் திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியாகிய பொய்ப் பால்குன மாதத்தில் தான் மகாசிவராத்திரி விரதம் அநுட்டிக்க வேண்டும். தைமீ 29உ அநுட்டிப்பதனால் எற்படும் மகாபாவத் திற்குப் பிராயச்சித்தமே கிடையாது.' என்னும் உண்மைகள் புலனாகின்றன. இதனால் முதலிலே காட்டிய ஆகமப்பிரமாணங் களுக்கும் பின்னர்க் காட்டிய சுமார்த்த விரதசூடாமணி முதலிய சாந்திரமான நூற் பிரமாணங்களுக்கும் முரண் சற்றும் காணப் படவில்லை. சாந்திரமானிகளுக்கு ஜோதிஷம்பற்றிச் சிறிது சந் தேகம் தோன்றுவதாக வைத்துக்கொண்டாலும் இச்சிவராத்திரி விரதம் பரார்த்த ஆத்மார்த்த சிவபூஜை சம்பந்தமா யிருப்ப தால் சிவாகமத்தையே பிரமாணமாகக் கொண்டு அநுட்டிக்க வேண்டும். இவ்வுண்மையை மகுடாகமம் நன்கு கூறுகின்றது.

மகுடாகமம்—"யஸ்மிங்காலே விரோதோஸ்தி ஜோதிஷோக் தா கமோக்தயோகோ ஜோதிஷோக்தம் விஹாயைவ ஆகமோக் தம் சமாசரேத். பூஜோப யோகியச்சாஸ்திரம் தச்சாஸ்திரம்ஹி பிரதாநகம்." இதன்பொருள் "ஜோதிஷத்துக்கும் ஆகமத்துக் கும் விரோதம் உண்டாகும்போது ஜோதிஷத்தை நீக்கி ஆகம வசனத்தை ஆசரிக்கவேண்டும். எனெனில் பூஜை எந்த சாஸ்தி ரப்படி செய்யப்படுகிறதோ அந்த சாஸ்திரமல்லவா பிரதானம்."

இக் குரோதனவருஷத்திற் போலவே சென்ற பராபவருஷத் திலும் தைமீல் அமாவாசை சம்பந்தப்பட்டதினத்தில் சிவராத்திரி அநுட்டிக்க வேண்டுமென்று இப் போலிச் சாந்திரமானிகள்கூற உண்மை யாராய்ச்சியில் பலத்த வாதம் நிகழ்ந்தது. அப்போது சுவாமி, விருதை, சிவஞானயோகிகள் மிக முயன்று பல உண்மை களை யெடுத்தாராய்ந்து பல துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியிட்ட

னர். அவர்கள் தையில் சிவராத்திரி அநுட்டிப்பது பெருங் கொடும பாவம் என்ற உண்மையை நிலைநாட்டினபோது அக் கருத்தை யநுசரித்து ஸ்ரீலஸ்ரீ திருவாவடுதுறை பண்டார சந்நிதி கள், ஸ்ரீலஸ்ரீ தர்மபுரம் பண்டார சந்நிதிகள், ஸ்ரீலஸ்ரீ சூரியனார் கோவில் பண்டார சந்நிதிகள், சேலம் திருச்செங்கோடு ஆதி சைவ சபையார், வேதாரண்ய ஆதிசைவ சபையார், ஸ்ரீ காள ஹஸ்தி ஆதிசைவ சபையார் முதலிய அநந்த ஞாதாக்களும் சாஸ்திரோக்தமாய் மாசி மாதந்தான் சிவராத்திரியென்று தீர்மா னித்திருக்கிறார்கள். மேலும் அக் காலத்தில் திருவாவடுதுறை யாதீனம் பண்டார சந்நிதியாக இருந்த மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள் பரம கருணையோடும் சுவாமி. விருதை. சிவஞானயோகிகளுக்கு பின்வரும் ஆகம வசனத்தை எடுத்துத் தந்தருளி சிவராத்திரி விரதம் மாசியீ தான் என்பதை நிர்த்தாரணம் செய்தருளினார்கள். அவ்வசனம் வருமாறு—

சிந்தியம் —

“சிம்ஹேது ரவிசம் பிராப்தே ரோகிணி சகிதாஷ்டமி
ததாதி கணனம் கிருத்வா சாசிதி சதுருத்தா
சதோபேத தினந்தேது சிவராத்திரி இதி நிஸ்சய:”

இதன்பொருள் “சிம்ம ராசியில் சூரியன் அடைந்த கால மாகிய ஆவணி மாதத்தில் ரோகிணி நக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய அஷ்டமி திதி தினமுதல் எண்ணி நூற்றெண்பத்து நாலாவது (184) நாளின் கடைசியில் சிவராத்திரி யென்பது நிச்சயம்.” இக் கணக்கின்படி இக் குரோதனவூ த்திலும் சிவராத்திரியை நிச்ச யிப்போம். இக் குரோதனவூ ஆவணியீ 26உ அஷ்டமி 40—41, உரோகிணி 6—17, ஆதலால் அதுமுதல் எண்ணினால் ஆவணியில் நாள் 6, புரட்டாசி 31, ஐப்பசி 30, கார்த்திகை 29, மார்கழி 30, தை 29, மாசி 29; ஆக நாள் 184. மாசியீ 29உ தான் சிவராத்திரி யென்பது இந்தக் கணனத்தால் நிச்சயப்படு கிறது. ஆதலால் இந்தக் கணனப்படி எந்த வருடத்திலும் சிவ ராத்திரியைச் சந்தேகமின்றித் தீர்மானிக்கலாம். (இதிலும் விசேட விதி 184-ம் நாள் சதுர்த்தசி யில்லாவிடினும் பங்குனிக்குச் சென் றாலும் மாசியின் சதுர்த்தசி தினத்தில் கொள்வதுதான் சரி.)

சென்ற பராபவ௵ல் சிவராத்திரி மாசி௴ தான் என்பதை ஆதரித்த பெரியோர்களில் காஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபதி கும்பகோணம் ஸ்ரீசங்கராசாரிய சுவாமிகளும் ஒருவர். 1920௵ செப்டம்பர்௴ 24௳ வெள்ளிக்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு மாயூரத்தில் ராஜாந்தோட்டத்தில் வைத்து சுவாமி. விருதை. சிவஞானயோகிகளைத் தமிழ் வைத்தியம் பற்றிய பிரசங்கம் செய்யும்படி தாமே அழைப்புப்பத்திரிகை விடுத்தும் கூடிய அம்மகாசபையில் தாமே தலைமை வகித்தும் பேசும்போது ஸ்ரீ சங்கராசார்ய சுவாமிகள் தாம் முன் பராபவ௵ல் சிவராத்திரி மாசி௴ தான் என்று எடுத்தியம்பி ஸ்ரீ யோகிகளை ஆதரித்தமையை நன்றாக எடுத்துப் பேசினார்கள். நம்முடைய "சைவப் பஞ்சாங்கம்" தோன்றிய முதல் வருடமாகிய சித்தார்த்தி௵த்திலே மாசி௴ 5௳. சிவராத்திரி வந்ததாக சாத்திரமானிகளாகிய சிலசுமார்த்தர்கள் அமாதோஷமடைந்ததாகிய 6௳. தான் சிவராத்திரி யென்றனர். அப்போது திருவாவடுதுறை யாதீனம் மகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகமூர்த்திகள் கருணைகூர்ந்து நம் "சைவப் பஞ்சாங்கத்தில்" கண்டபடி சிவராத்திரியை அநுட்டிக்க என்று பலவிடங்களுக்கும், பல பத்திரிகைகளுக்கும் தந்தியனுப்பியருளினார்கள். நிகழும் குரோதன௵ல் "அகில பாரத ஆதி சைவப் பிராமண மகா ஜனசபையார்" தீபாவலிப்பண்டிகையை ஐப்பசி௴ ல் தான் கொண்டாட வேண்டுமென்று தீர்மானித்தது போலவே சிவராத்திரியும் தை௴ கூடாது மாசி௴ 29௳ தான் அநுட்டிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்துப் பிரசுரஞ் செய்திருக்கிறார்கள்.

இதுவரை ஆராய்ந்த இக்கட்டுரையினால் தை௴ 29௳ மாதமே புட்டாக இருப்பதோடு பிராயச்சித்தமற்ற மகாபாவமென்று சொல்லும் அமாதோஷமும் அடைந்திருப்பதனால் சில பஞ்சாங்கங்களிற் கண்டபடி அன்று சிவராத்திரி அநுட்டிக்கக் கூடாதென்பதும், உத்தமமான மாசி௴ 29௳ தான் சிவராத்திரி விரதம் அநுட்டிக்க வேண்டுமென்பதும் நிலைபெறுகின்றமை காண்க. இதனால் மகா ஜனங்கள் யாவரும் தை௴ 29௳ சிவராத்திரியை அநுட்டிக்காமல் மாசி௴ 29௳ வெள்ளிக்கிழமை யன்று அநுட்டித்து பெருஞ் சிவபுண்ணியத்தை அடைவார்களாக.

பெண்கள் பக்கம்.

இருபெண்மணிகளின் உரையாடல்

[நெல்லை. வே. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளை எழுதியது]

கோமதி—காந்திமதி! இன்று நமது நெல்லைமா நகரில் எழுந்தருளியிருக்கும் காந்திமதி அம்பிகையின் திருக்கலியாணச் சிறப்பின் எட்டாவது நாள். இவ்வூஞ்சல் மண்டபத்தில் நமது அம்பிகை எவ்வளவு அழகொடும் அருளொடும் வீற்றிருக்கின்றாள். அவளது முழுமதியன்ன முகத்தையும் திருவருள் பொழியுக் திருவிழிகளையும் பொற்கோல்கள் (தங்கக்கோலாட்டுகள்) பொருந்திய பொற்கைகளையும் நவமணித்தண்டைக ளணிந்த நற்றாள்களையும் நோக்க நோக்க நமக்குண்டாகும் அகமகிழ்வுக்கும் பக்திக்கும் ஓரளவில்லை. அழகு பொழிதிருமேனியில் அணிந்திருக்கும் பசும்பட்டினழகுதான் என்னே! ஆ, ஆ, நமது மனதைப் பக்திவலையிற் படுத்தவே நமது உயர் சைவசித்தாந்த நெறியில் உருவவழிபாட்டினை ஆன்றோர் ஏற்படுத்தி யுள்ளார். இவ்வழிபாட்டானன்றி நமக்குப் பக்தியும் மன ஒருமையும் உருக்கமும் உண்டாகாவென்பது திண்ணம்.

காந்திமதி—கோமதி! நீ சொல்வது முற்றும் உண்மையே. அம்பாளைப் பார்க்கப் பார்க்கக் கண்கள் களிகூர்கின்றன. நாம் இருவரும் உருகிப்பாடுவோம். இருவரும் கேட்டார் மனங் கரைய மிகவும் இனிமையாகப் பாடியபின் கீழ் வருமாறு பேசுகிறார்கள்.

கா. கோமதி! இங்கு இப்பொற்றாமரையின் நற்காற்று வீசுவதால் இச்சலவைக் கற்களிலிருந்து சிறிது உரையாடுவோம்.

கோ. காந்திமதி! நாம் பேசுங்கால் பயனில நீக்கிப் பயனுடைய சொற்களையே பேசவேண்டுமென்று நமது தெய்வப் புலவர் கூறியுள்ளாராகலின் பெரும்பயன் பயக்குஞ் சொற்களையே பேசவேண்டும்.

கா. கோமதி! நீ கூறுவது நன்றே. வீண்பேச்சு கலகம் விளைக்கும். நற்பேச்சு உறுதி பயக்கும். ஆகையால் நற்பயனளிக்கும் பொருளைக்குறித்தே ஈண்டுப் பேசுவோம்.

கோ. காந்திமதி—நீ எப்பொழுதும் தலையில் ஒரு செண்பக மலர் சூடி வருவது வழக்கம். இப்பொழுது சின்னாட்களாக நீ எது பூச்சூடுவதில்லை?

கா. கோமதி—எனது வீட்டிலிருந்த செண்பக மரம் ஒரு திங்கட்கு முன் பட்டதினால் நான் செண்பகப் பூச்சூடும் வழக்கம் தடைப்பட்டது. ஆ! அந்த மரம் இருக்கும்போது எனது இல்லத்தின் எம் மருங்கினும் இனிய மணம் வீசினது. அத்தகைய மரம் அழிந்துவிட்டது. அந்த மரம் ஒரு காலத்தில் உண்டாகி, வளர்ந்து நின்று, இப்பொழுது பட்டது. இப்படியே ஒவ்வொரு பொருளையும் இவ்வுலகத்திற படைத்துக் காத்து அழிக்குங் கடவுளொருவர் உண்டு என்பது எப்பொருளை நோக்கினும் நுண்ணுணர் வுடையார்க்கு இனிது விளங்கும். இது பற்றியே திருவள்ளுவப் பெருந்தகையார் இவ்வுலகத்துப் பொருளை வைத்துக் கடவுளது உண்மைக்கு எடுத்துக் காட்டுக் கூறுகிறார்.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு

கோ. காந்திமதி! கடவுள் எல்லாப் பொருளையும் நமது பயன் நோக்கிப் படைத்திருக்கிறார். நம்மைப் படைத்தது அவரை வணங்கி முத்தி யின்பம் பெறும் பொருட்டே யாம்.

கா. கோமதி! நாம் கடவுளை எப்படி வணங்கவேண்டும்.

கோ. காந்திமதி! நாம் கடவுளை எப்பொழுதும் மனதில் நினைக்கவேண்டும். அவரது அருளையும் பெருமையையும் பற்றிப் பேசவேண்டும். அவரது புகழ்மாலைகளைப் பாடவேண்டும். அவரைக் கைகளாலும் தலையினாலும் வணங்கவேண்டும். கால்களினால் அவரது திருக்கோயிலுக்குச் சென்று வலம் வரவேண்டும். இப்படி நினைத்தல், வாழ்த்தல், வணங்கல்கள் செய்யின் நமக்குக் கடவுள்மீது அன்பு வளரும். அவரும் நமது அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தில் உயிர்க்குயிராய் நின்று உதவிபுரிய விரைந்து எழுந்தருளுவார். சிவபெருமான் நமது சிந்தை குடிகொண்டானாயின் முத்தியடைவது திண்ணம்.

(தொடரும்)

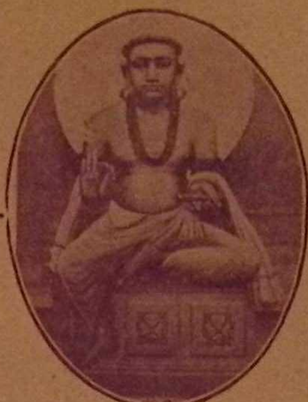
உயர்ந்த பதிப்பு குறைந்தவிலை

மெய்கண்ட சாத்திரம்

என்னும்

சைவசித்தாந்த சாத்திரம்

பதினான்கு மூலம்

மெய்கண்டதேவர்

சைவசித்தாந்த சந்தானாசாரியர்களாகிய மெய்கண்டதேவர், அருணந்திசிவம், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதிசிவம் என்பார் வரலாறுகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியும், அவர்களது அருள்நூல்களின் பொருட் சுருக்கமும், சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி செய்வார்க்கும், சரித்திர ஆராய்ச்சி செய்வார்க்கும் சிறந்ததொரு திறவுகோலாகும்படி

திருவாளர் கா. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்
எம். ஏ., எம். எல்., அட்வகேட்

நுணுகி யாய்ந்து விளக்கமாக எழுதிய

முன்னுரையுடன்

பொருளடக்கம்

காலிகோ கட்டடம் விலை ரூ. 2 4 0 ரெக்சின் துணிக் கட்டடம் ரூ. 4.

திருநெல்வேலி
தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த சங்கம்

இச்சங்கத்தாரால் மூன்றாவது ஆண்டாக நாளது குரோதன வருடம் 1101ம் ஆண்டு, ஐப்பசித்திங்கள் 15, 16 ஆந் தேதிகளில் நடத்திய திருக்குறள், சமயபாடம், பெரியபுராணம் முதலிய பரிசுப்பரீட்சைகளில் தேர்ந்தவர்கள் பெயர் முதலியன இவ்விதழில் வெளியிடுவதாய் முன் 3ம் சிலம்பு 12ம் இதழிற் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. இவ்விதழில் இடமின்மையால் அடுத்த 2ம் இதழில் வெளியிடப்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தென்னிந்திய தமிழ்ச் சங்கம், திருநெல்வேலி.

இச்சங்கத்தில் வருகிற ஜூன் மீ 28, 29, 30உ களில் குறிப்பிட்ட இடங்களிலும் பதின்மருக்கு மேல் விண்ணப்பங்கள் இருக்குமாகில் முக்கியமான பிற இடங்களிலும் நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமென்பதை முன் இதழில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

சமீபத்தில் நடந்த மீட்டிங்கில் சில பாடங்களைக் குறைத்திருக்கிறது. குறைத்த பகுதிகளை மட்டும் இங்கே காட்டியிருக்கிறது.

'தமிழ்த் தேர்வு' (Matric) என்ற பகுதியில் III

பெருங்காப்பியம்:—உட்பிரிவு 2, 3ல் (2) அல்லது (3)

VI வசனம்:-தமிழ் வரலாறு, அறிவுரைக் கொத்து (இல்லை)

'இளந்தமிழ்ப் புலவர்' (F. A.) என்ற பகுதியில்

IV சமய நூல்:—என்றதின் உட்பிரிவில் 'அப்பர் திருநேரிசை' என்றிருப்பதில் 'அப்பர் திருநேரிசை' அல்லது முதல் 100 பதிகம் தேவாரம் பண் முறைப்படி.

தமிழ்ப் புலவர்' (B. A. Honors Course) சிறப்புப் பகுதியில் I காப்பியம்:—

(க) கல்லாடம் 25 அகவல் மட்டும், (உ) ல் ஆரண்ய, கிஷ்கிந்தா, யுத்தகாண்டம் (இல்லை (ரு) ல் வள்ளி திருமணப்படலம் மட்டுமே. (சு) இல்லை (எ) இல்லை (அ) தணிகைப் புராணம் 250 பாட்டு மட்டும் (க) தழுவக்குழைந்த படலம், சுரகரிசப் படலம் மட்டும்) (லி) சீராப்புராணம் மதியழைத்த படலம் (இல்லை)

சிறுகாப்பியம்:—குற்றாலக்குறவஞ்சி அல்லது ஒருதுறைக்கோவை மட்டும் (பாண்டிமண்டல சதகம், மனுநீதி காதல், காவடி சிந்து, திருமுக்கூடற் பள்ளு (இல்லை)

II - நீதி நூல் (முற்றும் இல்லை) III - சங்க நூல்:—

(3) மணிமேகலை முதல் 10 காதை மட்டும்

(5) புறநானூறு (50 முதல் 100 பாட்டுகள் மட்டும்

(10) நற்றிணை (முதல் 25 பாட்டு மட்டும்)

(13) பத்துப்பாட்டு - பட்டினப்பாலை மட்டும்

இவைகள் தவிர மற்றவைகள் முன்குறித்தபடியே விபரம் தெரிய விரும்புவோர் கீழ்குறித்த விலாசத்திற்கு எழுதவும்.

(1) காரியதரிசி, தென்னிந்திய தமிழ்ச்சங்கம்,, திருநெல்வேலி
(2) சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.

Printed by Sivakami Vilasam Press: Published by V. Subbiah; for The S. I. S. S. W. P. Society, Ltd. Madras.